

Luca

¹ Întrucât mulți s-au angajat să pună în ordine o istorisire despre acele lucruri care sunt pe deplin crezute printre noi,

² Chiar așa cum ni le-au încredințat cei care au fost de la început martori oculari și servitori ai cuvântului,

³ Mi s-a părut bine și mie, înțelegând toate cu acuratețe de la început, să ți le scriu în ordine, preaalesule Teofil,

⁴ Ca să cunoști certitudinea lucrurilor în care ai fost învățat.

⁵ A fost în zilele lui Irod, împăratul Iudeii, un anumit preot numit Zaharia, din rându lui Abia; și soția lui era dintre ficele lui Aaron, și numele ei era Elisabeta.

⁶ Și amândoi erau drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând ireproșabil în toate poruncile și rânduielile Domnului.

⁷ Și ei nu aveau copil, pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau mult înaintați în vârstă.

⁸ Dar s-a întâmplat, pe când el împlinea serviciul de preot înaintea lui Dumnezeu, la rândul grupului său,

⁹ Conform obiceiului serviciului preoțesc, i-a venit rândul să ardă tămâie când intra în templul Domnului.

¹⁰ Și toată mulțimea poporului se ruga afară în timpul tămâierii.

¹¹ Și i s-a arătat un înger al Domnului, stând în picioare la dreapta altarului tămâierii.

¹² Și când Zaharia l-a văzut, s-a tulburat și frică a căzut peste el.

¹³ Dar îngerul i-a spus: Nu te teme Zaharia; fiindcă rugăciunea ta este ascultată; și soția ta Elisabeta îți va naște un fiu și îi vei pune numele Ioan.

¹⁴ Și tu vei avea bucurie și veselie; și mulți se vor bucura la nașterea lui.

¹⁵ Fiindcă va fi mare înaintea Domnului și nicidecum nu va bea nici vin, nici băătură tare; și va fi umplut cu Duhul Sfânt, chiar din pânțelele mamei sale.

¹⁶ Și pe mulți dintre copiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

¹⁷ Și el va merge înaintea lui, în duhul și puterea lui Ilie, să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la înțelepciunea celor dreți; să pregătească un popor înzestrat pentru Domnul.

¹⁸ Și Zaharia i-a spus îngerului: Prin ce voi ști aceasta? Fiindcă eu sunt bătrân și soția mea este mult înaintată în anii ei.

¹⁹ Și îngerul, răspunzând, i-a zis: Eu sunt Gabriel, care stau în picioare în prezența lui Dumnezeu; și sunt trimis să vorbesc cu tine și să îți anunț aceste vești îmbucurătoare.

²⁰ Și iată, vei fi mut și nu vei fi în stare să vorbești, până în ziua când se vor face acestea, pentru că nu crezi cuvintele mele, care vor fi împlinite la timpul lor.

²¹ Și poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că el întârzia atât în templu.

²² Și când a ieșit nu a putut să vorbească cu ei; și au priceput că văzuse o viziune în templu; fiindcă el le făcea semne și a rămas fără cuvinte.

23 Și s-a întâmplat că, imediat ce s-au împlinit zilele serviciului său, s-a dus acasă.

24 Iar după zilele acelea Elisabeta, soția lui, a rămas însărcinată și s-a ascuns cinci luni, spunând:

25 Astfel s-a purtat cu mine Domnul în zilele în care s-a uitat spre mine, ca să îmi ia ocară dintre oameni.

26 Iar în luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,

27 La o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei era Maria.

28 Și îngerul a intrat la ea și a spus: Bucură-te, cea privilegiată: Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei.

29 Iar când l-a văzut, ea a fost tulburată de cuvintele lui și cugeta ce fel de salutare ar fi aceasta.

30 Și îngerul i-a spus: Nu te teme, Maria; fiindcă ai găsit favoare la Dumnezeu.

31 Și iată, vei rămâne însărcinată în pântecul tău și vei naște un fiu și îi vei pune numele Isus.

32 El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David.

33 Și va domni peste casa lui Iacob pentru totdeauna; și cât despre împărăția lui, ea nu va avea sfârșit.

34 Atunci Maria i-a spus îngerului: Cum va fi aceasta, fiindcă eu nu știu de bărbat?

35 Și îngerul a răspuns și i-a zis: Duhul Sfânt va veni peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea și cel sfânt care se va naște din

tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

³⁶ Și iată, Elisabeta, ruda ta, a rămas și ea însărcinată cu un fiu la bătrânețea ei; și aceasta este a șasea lună pentru ea, care era numită stearpă.

³⁷ Căci la Dumnezeu nimic nu va fi imposibil.

³⁸ Iar Maria a spus: Iată, roaba Domnului; fie-mi după cuvântul tău. Și îngerul a plecat de la ea.

³⁹ Iar Maria s-a sculat în acele zile și a plecat cu grabă în ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda.

⁴⁰ Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta.

⁴¹ Și s-a întâmplat că, de cum a auzit Elisabeta salutul Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei; și Elisabeta a fost umplută cu Duhul Sfânt;

⁴² Și a vorbit cu voce tare și a spus: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tău.

⁴³ Și de unde îmi este aceasta, ca mama Domnului meu să vină la mine?

⁴⁴ Căci iată, de cum a ajuns sunetul salutului tău la urechile mele, pruncul a săltat în pântecele meu de bucurie.

⁴⁵ Și binecuvântată este cea care a crezut, pentru că va fi o împlinire a lucrurilor care i-au fost spuse din partea Domnului.

⁴⁶ Și Maria a spus: Sufletul meu preamărește pe Domnul,

⁴⁷ Și duhul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Salvatorul meu.

⁴⁸ Pentru că a privit spre starea înjosită a roabei sale; căci, iată, de acum încolo, toate generațiile mă vor numi binecuvântată,

⁴⁹ Pentru că cel puternic mi-a făcut lucruri mari;

și sfânt este numele lui.

⁵⁰ Și mila lui este peste cei ce se tem de el din generație în generație.

⁵¹ A arătat putere cu brațul lui; a risipit pe cei mândri în imaginația inimii lor.

⁵² A doborât pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei de rând.

⁵³ A săturat pe cei flămânzi cu bunătați; și pe cei bogați i-a trimis fără nimic.

⁵⁴ A ajutat pe servitorul său Israel, în amintirea milei sale;

⁵⁵ După cum le-a vorbit părinților noștri, lui Avraam și seminței sale pentru totdeauna.

⁵⁶ Și Maria a rămas cu ea cam trei luni; și s-a întors acasă.

⁵⁷ Iar Elisabetei i s-a împlinit timpul să nască; și a născut un fiu.

⁵⁸ Și vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare milă față de ea; și se bucurau cu ea.

⁵⁹ Și s-a întâmplat în a opta zi că au venit să circumcidă copilul; și l-au numit Zaharia, după numele tatălui său.

⁶⁰ Și mama lui a răspuns și a zis: Nu, ci se va numi Ioan.

⁶¹ Și i-au spus: Nimeni din rudeniile tale nu este numit așa.

⁶² Și făceau semne tatălui său, *despre* cum ar voi să îl numească.

⁶³ Și a cerut o tăbliță de scris și a scris, spunând: Numele lui este Ioan. Și toți s-au minunat.

⁶⁴ Și gura lui a fost deschisă imediat și limba lui dezlegată și a vorbit, laudând pe Dumnezeu.

⁶⁵ Și frică a venit peste toți cei ce locuiau

împrejurul lor; și toate aceste cuvinte au fost vestite prin tot ținutul muntos al Iudeii.

⁶⁶ Și toți cei ce le-au auzit, le-au păstrat în inimile lor, spunând: Ce fel de copil va fi acesta? Și mâna Domnului era cu el.

⁶⁷ Și Zaharia, tatăl lui, a fost umplut cu Duhul Sfânt și a profetizat, spunând:

⁶⁸ Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu lui Israel, pentru că a vizitat și a răscumpărat pe poporul său,

⁶⁹ Și ne-a ridicat un corn al salvării în casa servitorului său, David,

⁷⁰ Așa cum vorbise prin gura sfinților săi profeti, care fuseseră de când lumea a început;

⁷¹ Ca să fim salvați de dușmanii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc;

⁷² Să înfăptuiască mila promisă părinților noștri și să își amintească sfântul lui legământ;

⁷³ Jurământul pe care i l-a jurat tatălui nostru Avraam,

⁷⁴ Că ne va da, fiind noi scăpați din mâna dușmanilor noștri, să îi servim fără frică,

⁷⁵ În sfințenie și dreptate înaintea lui, toate zilele vieții noastre.

⁷⁶ Și tu copile, vei fi chemat profet al celui Preaînalt; fiindcă vei merge înaintea feței Domnului, să pregătești căile lui;

⁷⁷ Să dai cunoștința salvării poporului său, prin iertarea păcatelor lor,

⁷⁸ Prin blânda milă a Dumnezeului nostru; prin care răsăritul din înalt ne-a vizitat,

⁷⁹ Să dea lumină celor ce șed în întuneric și în umbra morții, să ne îndrepte picioarele pe calea

păcii.

⁸⁰ Iar copilul a crescut și s-a întărit în duh și a fost în pustiuri până în ziua arătării sale înaintea lui Israel.

2

¹ Dar s-a întâmplat, în acele zile, că a ieșit un decret de la Cezar Augustus ca toată lumea să fie impozitată.

² (Această impozitare s-a făcut prima dată când Quirinius era guvernator al Siriei.)

³ Și toți se duceau pentru impozitare, fiecare în propria lui cetate.

⁴ Iar Iosif s-a urcat și el din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, la cetatea lui David care se numește Betleem; (pentru că era din casa și din genealogia lui David);

⁵ Pentru impozitare împreună cu Maria, soția lui logodită, ea fiind înaintată în sarcină.

⁶ Și s-a întâmplat că, pe când erau ei acolo, au fost împlinite zilele când trebuia să nască.

⁷ Și a născut pe fiul ei întâiul născut și l-a înfășat în scutece și l-a pus în iesle, pentru că nu era loc pentru ei în casa de oaspeți.

⁸ Și în același ținut erau niște păstori care stăteau în câmp și făceau de pază, noaptea, împrejurul turmei lor.

⁹ Și iată, îngerul Domnului a venit peste ei și gloria Domnului a strălucit împrejurul lor; iar ei s-au înfricoșat foarte tare.

¹⁰ Și îngerul le-a spus: Nu vă temeți; căci, iată, vă aduc veștile bune ale mării bucurii care va fi pentru tot poporul.

¹¹ Pentru că în cetatea lui David vi s-a născut astăzi un Salvator, care este Cristos Domnul.

¹² Și pentru voi acesta va fi semnul: veți găsi pruncul înfășat și culcat în iesle.

¹³ Și dintr-odată a fost cu îngerul o mulțime de oștire cerească, lăudând pe Dumnezeu și spunând:

¹⁴ Glorie lui Dumnezeu în cele preainalte și pace pe pământ, bunăvoință față de oameni.

¹⁵ Și s-a întâmplat, pe când îngerii plecau de la ei în cer, că păstorii au spus unii către alții: Să mergem acum până la Betleem și să vedem acest lucru care s-a întâmplat, pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut.

¹⁶ Și au venit în grabă și au găsit pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle.

¹⁷ Iar după ce l-au văzut, au răspândit vorba ce li s-a zis despre acest copil.

¹⁸ Și toți cei ce au auzit, s-au minunat despre cele ce le spuneau păstorii.

¹⁹ Dar Maria păstra toate aceste lucruri și cugeta în inima ei.

²⁰ Și păstorii s-au întors, glorificând și lăudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, așa cum li se spusese.

²¹ Și când s-au împlinit opt zile pentru circumcizia copilului, i-au pus numele ISUS, care a fost dat de înger înainte ca ea să fi rămas însărcinată cu el în pânțece.

²² Și după ce s-au împlinit zilele curățirii ei, conform legii lui Moise, l-au adus la Ierusalim, ca să îl înfățișeze Domnului;

²³ (Așa cum este scris în legea Domnului: Fiecare parte bărbătească ce deschide pânțele, va fi chemat sfânt pentru Domnul);

²⁴ Și să ofere un sacrificiu conform cu ce este spus în legea Domnului: O pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

²⁵ Și, iată, era un om în Ierusalim al cărui nume era Simeon; și acest om era drept și pios, așteptând mângâierea lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el.

²⁶ Și i-a fost revelat de Duhul Sfânt, că nu va vedea moartea înainte să fi văzut pe Cristosul Domnului.

²⁷ Și a venit prin Duhul în templu; și când părinții au adus înăuntru pe copilul Isus, să facă pentru el după obiceiul legii,

²⁸ Atunci, el l-a luat în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a spus:

²⁹ Doamne, acum îmi lași pe robul tău să plece în pace, conform cuvântului tău:

³⁰ Pentru că ochii mei au văzut salvarea ta,

³¹ Pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor;

³² O lumină să lumineze neamurile și gloria poporului tău Israel.

³³ Și Iosif și mama lui s-au minunat de cele spuse despre el.

³⁴ Și Simeon i-a binecuvântat și i-a spus Mariei, mama lui: Iată, acest copil este pus pentru prăbușirea și ridicarea multora în Israel; și să fie un semn împotriva căruia se va vorbi;

³⁵ (Da, o sabie va trece chiar prin sufletul tău), ca să fie revelate gândurile din multe inimi.

³⁶ Și era Ana, o profetesă, fata lui Fanuel, din tribul lui Așer; ea era foarte înaintată în vârstă și trăise cu un soț șapte ani după fecioria ei;

³⁷ Și ea fusese văduvă timp de aproape optzeci

și patru de ani, care nu se depărta de templu; ci servea cu posturi și rugăciuni noapte și zi.

³⁸ Și, venind ea în acel moment, a adus mulțumiri la fel Domnului și a vorbit despre el tuturor celor ce așteptau răscumpărarea în Ierusalim.

³⁹ Și, după ce au îndeplinit toate conform legii Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.

⁴⁰ Iar copilul creștea și se întărea în duh, umplut cu înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era peste el.

⁴¹ Și părinții lui se duceau la Ierusalim în fiecare an, la sărbătoarea paștelui.

⁴² Și când el avea doisprezece ani, au urcat la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii.

⁴³ Și după ce au împlinit zilele, pe când se întorceau ei, copilul Isus a rămas în Ierusalim; și Iosif și mama lui nu au știut.

⁴⁴ Iar ei, presupunând că el este printre călători, au mers cale de o zi; și l-au căutat printre rude și cunoscuți.

⁴⁵ Și negăsindu-l, s-au întors înapoi la Ierusalim, căutându-l.

⁴⁶ Și s-a întâmplat, că după trei zile l-au găsit în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, deopotrivă ascultându-i și punându-le întrebări.

⁴⁷ Și toți care îl auzeau, erau înmărmuriți de înțelegerea și răspunsurile lui.

⁴⁸ Și când l-au văzut, au fost uimiți și mama lui i-a spus: Fiule, de ce te-ai purtat astfel cu noi? Iată, tatăl tău și cu mine te-am căutat, mâhnindu-ne.

⁴⁹ Și le-a spus: Cum se face că m-ați căutat? Nu știati că trebuie să fiu în cele ale Tatălui meu?

⁵⁰ Și ei nu au înțeles vorba pe care le-o spusese.

⁵¹ Și a coborât cu ei și a venit la Nazaret și le era supus; dar mama lui păstra toate aceste cuvinte în inima ei.

⁵² Și Isus creștea în înțelepciune și în statură și în favoare față de Dumnezeu și de oameni.

3

¹ Și în anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, Pontius Pilat fiind guvernator al Iudeii și Irod fiind tetrarh al Galileii și Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei și al regiunii Trachonitis și Lisaniias, tetrarh al Abilenei,

² Ana și Caiafa fiind înalții preoți, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.

³ Și a venit în tot ținutul din jurul Iordanului, predicând botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor;

⁴ Așa cum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia, profetul, spunând: Vocea unuia strigând în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți-i cărările drepte.

⁵ Fiecare vale va fi umplută și fiecare munte și deal va fi coborât; și cea strâmbă va fi îndreptată și căile colțuroase vor fi netezite;

⁶ Și toată făptura va vedea salvarea lui Dumnezeu.

⁷ Atunci a spus mulțimilor care ieșeau să fie botezate de el: Pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine?

⁸ Faceți de aceea roade convenite de pocăință și nu începeți să spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; fiindcă vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice copii lui Avraam din aceste pietre.

⁹ Iar acum, securea chiar este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

¹⁰ Și mulțimea l-a întrebat, spunând: Atunci ce să facem?

¹¹ El a răspuns și le-a zis: Cel ce are două haine, să împartă celui ce nu are; și cel ce are mâncare, să facă la fel.

¹² Atunci au venit și niște vameși să fie botezați și i-au spus: Învățătorule, ce să facem?

¹³ Și le-a spus: Să nu stoarceți mai mult decât vă este rânduit.

¹⁴ Și soldații la fel îl întrebau, spunând: Și noi ce să facem? Și le-a spus: Nu asupriți pe nimeni, nici să nu acuzați pe nedrept; și să fiți mulțumiți cu plățile voastre.

¹⁵ Și pe când poporul era în așteptare și toți cuge-tau în inimile lor despre Ioan, dacă este sau nu este el Cristosul,

¹⁶ Ioan a răspuns, zicând, tuturor: Eu într-adevăr vă botez cu apă; dar vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt demn să îi dezleg cureaua sandalelor; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

¹⁷ A cărui furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime aria și va aduna grâul în grănarul său; dar pleava o va arde cu foc de nestins.

¹⁸ Și predica poporului multe alte lucruri, îndemnându-i.

¹⁹ Dar Irod, tetrarhul, fiind mustrat de el pentru Irodiada, soția fratelui său Filip și pentru toate relele pe care Irod le făcuse,

²⁰ A mai adăugat peste toate și pe aceasta, că a închis pe Ioan în închisoare.

21 Și, după ce toți oamenii au fost botezați, s-a întâmplat că și Isus a fost botezat și rugându-se, cerul a fost deschis;

22 Și Duhul Sfânt a coborât în chip trupesc ca un porumbel peste el și o voce a venit din cer, spunând: Tu ești Fiul meu preaiubit; în tine îmi găsesc toată plăcerea.

23 Și Isus începuse a fi cam de treizeci de ani când și-a început lucrarea, fiind (cum se presupunea) fiul lui Iosif, care era al lui Eli,

24 Care era al lui Matat, care era al lui Levi, care era al lui Melhi, care era al lui Iana, care era al lui Iosif,

25 Care era al lui Matatia, care era al lui Amos, care era al lui Naum, care era al lui Esli, care era al lui Nagai,

26 Care era al lui Maat, care era al lui Matatia, care era al lui Semei, care era al lui Iosif, care era al lui Iuda,

27 Care era al lui Ioanan, care era al lui Resa, care era al lui Zorobabel, care era al lui Salatiel, care era al lui Neri,

28 Care era al lui Melhi, care era al lui Adi, care era al lui Cosam, care era al lui Elmodam, care era al lui Er,

29 Care era al lui Iose, care era al lui Eliezer, care era al lui Iorim, care era al lui Matat, care era al lui Levi,

30 Care era al lui Simeon, care era al lui Iuda, care era al lui Iosif, care era al lui Ionan, care era al lui Eliachim,

31 Care era al lui Melea, care era al lui Mena, care era al lui Matata, care era al lui Natan, care era al lui David,

³² Care era al lui Isai, care era al lui Obed, care era al lui Boaz, care era al lui Salmon, care era al lui Naason,

³³ Care era al lui Aminadab, care era al lui Aram, care era al lui Esrom, care era al lui Fares, care era al lui Iuda,

³⁴ Care era al lui Iacob, care era al lui Isaac, care era al lui Avraam, care era al lui Tara, care era al lui Nahor,

³⁵ Care era al lui Saruh, care era al lui Ragau, care era al lui Falec, care era al lui Eber, care era al lui Sala,

³⁶ Care era al lui Cainan, care era al lui Arpacșad, care era al lui Sem, care era al lui Noe, care era al lui Lameh,

³⁷ Care era al lui Matusala, care era al lui Enoh, care era al lui Iared, care era al lui Maleleel, care era al lui Cainan,

³⁸ Care era al lui Enos, care era al lui Set, care era al lui Adam, care era al lui Dumnezeu.

4

¹ Iar Isus, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie,

² Fiind ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. Și nu a mâncat nimic în zilele acelea; și după ce s-au terminat, la urmă a flămânzit.

³ Și diavolul i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se facă pâine.

⁴ Și Isus i-a răspuns, zicând: Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu.

⁵ Și diavolul, luându-l pe un munte înalt, i-a arătat toate împărățiile pământului în timp de o clipă.

⁶ Și diavolul i-a spus: Îți voi da ție toată această putere și gloria lor, pentru că îmi este dată; și o dau oricui voiesc.

⁷ De aceea dacă mi te vei închina, toată va fi a ta.

⁸ Și Isus a răspuns și i-a zis: Înapoia mea, Satan; fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeuului tău și numai lui servește-i.

⁹ Și l-a adus la Ierusalim și l-a așezat pe un turn al templului și i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici;

¹⁰ Fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine, să te apere;

¹¹ Și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești piciorul de vreo piatră.

¹² Și Isus, răspunzând, i-a zis: S-a spus: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.

¹³ Și după ce diavolul a terminat toată ispitirea, a plecat de la el pentru un timp.

¹⁴ Și Isus s-a întors în puterea Duhului în Galileea; și s-a răspândit o faimă despre el prin toată regiunea dimprejur.

¹⁵ Și el îi învăța în sinagogile lor, fiind glorificat de toți.

¹⁶ Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut; și așa cum era obiceiul lui, a intrat în sinagogă în ziua de sabat și s-a sculat să citească,

¹⁷ Și i s-a dat cartea profetului Isaia. Și după ce a deschis cartea, a găsit locul unde era scris:

¹⁸ Duhul Domnului este asupra mea, pentru că m-a uns să predic săracilor evanghelia; m-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să predic celor captivi eliberarea și orbilor primirea vederii, să pun în libertate pe cei zdrobiți,

19 Să predic anul de îndurare al Domnului.

20 Și a închis cartea și a dat-o înapoi servitorului sinagogii și a șezut. Iar ochii tuturor celor ce erau în sinagogă erau ațintiți asupra lui.

21 Și a început să le spună: În această zi este împlinită această scriptură în urechile voastre.

22 Și toți îi aduceau mărturie și se minunau de cuvintele cu har care ieșeau din gura lui. Și spuneau: Nu este acesta fiul lui Iosif?

23 Iar el le-a spus: Într-adevăr, îmi veți spune acest proverb: Doctore, vindecă-te pe tine însuși; tot ce am auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

24 Și a spus: Adevărat vă spun: Niciun profet nu este acceptat în patria lui.

25 Dar în adevăr vă spun, erau multe văduve în Israel în zilele lui Ilie, când a fost închis cerul trei ani și șase luni, când a fost foamete mare peste toată țara;

26 Dar la niciuna dintre ele nu a fost trimis Ilie, decât în Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.

27 Și erau mulți leproși în Israel în timpul lui Elisei, profetul; totuși niciunul dintre ei nu a fost curățit, afară de Naaman, sirianul.

28 Și toți cei din sinagogă, când au auzit acestea, au fost umpluți de furie.

29 Și s-au sculat și l-au scos afară din cetate și l-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să îl arunce cu capul în jos.

30 Dar el, trecând prin mijlocul lor, a plecat.

31 Și s-a coborât la Capernaum, o cetate a Galileii și îi învăța în sabate.

³² Și erau înmărmuriți de doctrina lui, deoarece cuvântul lui era cu putere.

³³ Și în sinagogă era un om care avea un duh al unui drac necurat și a strigat cu voce tare,

³⁴ Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

³⁵ Și Isus l-a muștrat, spunând: Taci și ieși din el. Și după ce dracul l-a trântit în mijloc, a ieșit din el și nu l-a vătămat.

³⁶ Și toți au fost uimiți și vorbeau între ei, spunând: Ce cuvânt este acesta! Pentru că poruncește cu autoritate și putere duhurilor necurate și ele ies afară.

³⁷ Și faima despre el s-a răspândit în fiecare loc din împrejurimi.

³⁸ Iar el s-a sculat, ieșind din sinagogă, și a intrat în casa lui Simon. Și soacra lui Simon era cuprinsă de febră mare; și l-au implorat în legătură cu ea.

³⁹ Și s-a aplecat peste ea și a muștrat febra; și febra a lăsat-o; iar ea s-a sculat imediat și le-a servit.

⁴⁰ Și pe când soarele apunea, toți cei ce aveau bolnavi atinși de diverse boli, îi aduceau la el; iar el își punea mâinile pe fiecare dintre ei și îi vindeca.

⁴¹ Și draci ieșeau de asemenea din mulți, strigând și spunând: Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Iar el muștrându-i, nu îi lăsa să vorbească, pentru că știau că el era Cristos.

⁴² Iar când s-a făcut ziuă, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu; și oamenii îl căutau și au ajuns la el și îl opreau, ca să nu plece de la ei.

⁴³ Dar le-a spus: Eu trebuie să predic împărăția

lui Dumnezeu și altor cetăți, pentru că de aceea sunt trimis.

⁴⁴ Și predica în sinagogile Galileii.

5

¹ Și s-a întâmplat, pe când îl îmbulzeau oamenii ca să audă cuvântul lui Dumnezeu, că el stătea în picioare lângă lacul Ghenezaret,

² Și a văzut două corăbii stând lângă lac; iar pescarii ieșiseră din ele și își spălau plasele.

³ Și s-a urcat într-una din corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat să o depărteze puțin de țărm. Și a șezut și i-a învățat pe oameni din corabie.

⁴ Iar după ce a încetat să vorbească, i-a spus lui Simon: Depărtează-o la adânc și coborâți-vă plasele pentru a prinde o mulțime de pește.

⁵ Și Simon, răspunzând, i-a zis: Stăpâne, toată noaptea ne-am ostenit și nu am prins nimic; cu toate acestea, la cuvântul tău, voi coborî plasa.

⁶ Și după ce au făcut aceasta, au prins o mare mulțime de pești; și li se rupea plasa.

⁷ Și au făcut semn părtașilor lor care erau în cealaltă corabie, să vină să îi ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât au început să se scufunde.

⁸ Când Simon Petru a văzut, a căzut la genunchii lui Isus, spunând: Pleacă de la mine, Doamne, fiindcă sunt un bărbat păcătos.

⁹ Fiindcă era înmărmurit el și toți cei care erau cu el, datorită mulțimii de pești pe care îi prinseseră;

¹⁰ Și tot așa și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau părtași cu Simon. Și Isus i-a spus lui Simon: Nu te teme; de acum încolo vei prinde oameni.

11 Și după ce au tras corăbiile pe uscat, lăsând totul, l-au urmat.

12 Și s-a întâmplat, când era el într-una din cetăți, că iată, era acolo un bărbat plin de lepră; acesta, văzându-l pe Isus, a căzut cu fața la pământ și l-a implorat, spunând: Doamne, dacă voiești, mă poți curăți.

13 Și întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc, fi curățit. Și îndată lepra s-a depărtat de la el.

14 Și el i-a poruncit să nu spună nimănui: Ci du-te și arată-te preotului și oferă pentru curățirea ta după cum a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.

15 Dar cu atât mai mult se răspândea faimă despre el; și mulțimi mari se adunau să îl asculte și să fie vindecate de către el de neputințele lor.

16 Iar el s-a retras în pustie și s-a rugat.

17 Și s-a întâmplat într-una din zile, pe când îi învăța el, că erau farisei și învățători ai legii, șezând acolo, care veneau din fiecare sat al Galileii și Iudeii și din Ierusalim; și puterea Domnului era prezentă pentru a-i vindeca.

18 Și iată, niște bărbați au adus într-un pat un om paralytic; și căutau *cum* să îl ducă înăuntru și să îl pună înaintea lui.

19 Și după ce nu au găsit în ce fel să îl ducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au urcat pe acoperiș și l-au coborât cu patul printre țigle, în mijloc, înaintea lui Isus.

20 Și când le-a văzut credința, i-a spus: Omule, păcatele tale îți sunt iertate!

21 Și scribii și fariseii au început să cugete, spunând: Cine este acesta care vorbește blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?

²² Dar când Isus le-a cunoscut gândurile a răspuns și le-a zis: Ce cugetați în inimile voastre?

²³ Ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate; sau a spune: Ridică-te și umblă?

²⁴ Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (a zis paralticului): Îți spun, ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă.

²⁵ Și imediat s-a sculat în fața lor, a luat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, glorificând pe Dumnezeu.

²⁶ Și toți au fost uimiți și glorificau pe Dumnezeu și au fost umpluți de frică, spunând: Astăzi am văzut lucruri neobișnuite.

²⁷ Și după acestea a ieșit și a văzut pe un vameș numit Levi, șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă.

²⁸ Și el a abandonat totul și sculându-se, l-a urmat.

²⁹ Și Levi i-a făcut un ospăț mare în casa lui; și a fost o mare mulțime de vameși și de alții care ședeau la masă cu ei.

³⁰ Dar scribii lor și fariseii cârteau împotriva discipolilor lui, spunând: De ce mâncați și beți cu vameșii și păcătoșii?

³¹ Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.

³² Nu am venit să chem pe cei drepti, ci pe păcătoși la pocăință.

³³ Iar ei i-au spus: De ce discipolii lui Ioan postesc des și fac rugăciuni și la fel cei ai fariseilor; dar ai tăi mănâncă și beau?

³⁴ Iar el le-a spus: Puteți face pe însoțitorii mirelui să postească în timp ce mirele este cu ei?

³⁵ Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile.

³⁶ Și le-a spus și o parabolă: Nimeni nu pune un petic dintr-o haină nouă la una veche; altfel și cea nouă se rupe și peticul ce a fost luat din cea nouă nu se potrivește cu cea veche.

³⁷ Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou va sparge burdufurile și se va vărsa și burdufurile se vor distruge;

³⁸ Ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și amândouă se păstrează.

³⁹ Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu dorește imediat vin nou; fiindcă spune: Cel vechi este mai bun.

6

¹ Și s-a întâmplat în al doilea sabat după primul, că el trecea prin lanuri; și discipolii lui smulgeau spice, le frecau în mâini și mâncau.

² Și unii dintre farisei le-au spus: De ce faceți ce nu este legiuit să faceți în sabate?

³ Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Nu ați citit deloc aceasta, ce a făcut David când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

⁴ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat și a mâncat pâinile punerii înainte și a dat și celor ce erau cu el; ceea ce nu este legiuit decât numai preoților să mănânce?

⁵ Și le-a spus: Fiul omului este Domn și al sabatului.

⁶ Și s-a întâmplat și în alt sabat, că a intrat în sinagogă și îi învăța; și acolo era un om a cărui mână dreaptă era uscată.

⁷ Și scribii și fariseii îl pândeau, dacă va vindeca în sabbat; ca să găsească o acuzație împotriva lui.

⁸ Dar el le știa gândurile și a spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și stai în picioare în mijloc. Iar el s-a sculat și a stat în picioare.

⁹ Atunci Isus le-a spus: Vă voi întreba ceva. Este legiuit în sabbate a face bine, ori a face rău? A salva viața sau a o nimici?

¹⁰ Și, uitându-se împrejur peste ei toți, a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el așa a făcut; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă.

¹¹ Iar ei s-au umplut de nebunie; și au vorbit îndeaproape unii cu alții ce să îi facă lui Isus.

¹² Și s-a întâmplat în zilele acelea, că el s-a dus pe un munte să se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

¹³ Și când s-a făcut ziuă, a chemat la el pe discipolii săi; și dintre ei a ales doisprezece, pe care i-a numit și apostoli;

¹⁴ Pe Simon (pe care l-a numit și Petru) și pe Andrei, fratele lui; pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Bartolomeu;

¹⁵ Pe Matei și pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu, și pe Simon, numit Zelotes,

¹⁶ Pe Iuda, fratele lui Iacov; și pe Iuda Iscariot, care era și trădătorul.

¹⁷ Și el a coborât cu ei și a stat în picioare în câmp și mulțimea discipolilor lui și o mare mulțime de oameni din toată Iudeea și din Ierusalim și de pe lângă țărmul Tirului și al Sidonului, care au venit să îl audă și să fie vindecați de bolile lor,

¹⁸ Și cei chinuiți de duhuri necurate și erau

vindecați.

¹⁹ Și toată mulțimea căuta să îl atingă, pentru că din el ieșea o putere și îi vindeca pe toți.

²⁰ Și el și-a ridicat ochii spre discipolii săi și a spus: Binecuvântați sunteți voi, cei săraci, pentru că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

²¹ Binecuvântați sunteți voi, care flămânziți acum, pentru că veți fi săturați. Binecuvântați sunteți voi, care plângeți acum, pentru că veți râde.

²² Binecuvântați sunteți voi, când oamenii vă vor urî și când vă vor exclude și vă vor ocări și vor lepăda numele vostru ca rău, datorită Fiului omului.

²³ Bucurați-vă în acea zi și săltați de veselie; căci iată, răsplata voastră este mare în cer; fiindcă tot așa au făcut părinții lor cu profeții.

²⁴ Dar vai vouă, care sunteți bogați! Pentru că v-ați primit mângâierea.

²⁵ Vai vouă, care sunteți sătui! Pentru că veți flămânzi. Vai vouă, care râdeți acum! Pentru că veți jeli și veți plânge.

²⁶ Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine! Fiindcă astfel au făcut părinții lor cu profeții falși.

²⁷ Dar vă spun vouă care ascultați: Iubiți pe dușmanii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,

²⁸ Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei care vă folosesc cu dispreț.

²⁹ Și celui ce te bate peste obraz, oferă-i și pe celălalt; și celui ce îți ia haina nu îi opri nici cămașa.

³⁰ Și dă fiecăruia ce îți cere, și de la cel ce îți ia bunurile tale nu cere înapoi.

31 Și cum doriți să vă facă oamenii, faceți-le și voi la fel.

32 Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc.

33 Și dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii fac la fel.

34 Și dacă dați cu împrumut aceluia de la care sperați să primiți înapoi, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi cât au dat.

35 Totuși, iubiți pe dușmanii voștri și faceți bine și împrumutați fără să sperați nimic înapoi; și răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii Celui Preaînalt; fiindcă el este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi.

36 De aceea fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

37 Nu judecați și nu veți fi judecați; nu condamnați și nu veți fi condamnați; iertați și veți fi iertați;

38 Dați și vi se va da; o măsură bună, îndesată și scuturată și vărsându-se pe deasupra, oamenii vă vor turna în sân. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se va măsura înapoi.

39 Și le-a spus o parabolă: Poate orbul să călăuzească pe orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?

40 Discipolul nu este mai presus de învățătorul lui; dar fiecare discipol desăvârșit va fi ca învățătorul lui.

41 Și de ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu ieși în considerare bârna din propriul tău ochi?

42 Sau cum poți spune fratelui tău: Frate, lasă-

mă să scot paiul care este în ochiul tău, pe când, tu însuți nu vezi bârna care este în propriul tău ochi? Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi și atunci vei vedea clar să scoți paiul care este în ochiul fratelui tău.

⁴³ Fiindcă un pom bun nu face rod stricat; niciun pom stricat nu face rod bun.

⁴⁴ Fiindcă fiecare pom este cunoscut după rodul lui. Fiindcă nu se strâng smochine din spini, nici nu se adună struguri din mărăcini.

⁴⁵ Un om bun, din tezaurul bun al inimii lui, scoate ce este bun; și un om rău, din tezaurul rău al inimii lui scoate ce este rău; fiindcă din abundența inimii vorbește gura lui.

⁴⁶ Dar de ce mă chemați: Doamne, Doamne și nu faceți cele ce vă spun?

⁴⁷ Oricine vine la mine și aude cuvintele mele și le face, vă voi arăta cu cine se aseamănă;

⁴⁸ Este asemenea unui om care a zidit o casă și a săpat adânc și a așezat temelie pe o stâncă; și când a venit potopul, șuvoiul a bătut violent peste casa aceea și nu a putut să o clatine, pentru că a fost fondată pe stâncă.

⁴⁹ Dar cel ce aude și nu face, este asemenea unui om care, fără temelie, a zidit o casă pe pământ, împotriva căreia șuvoiul a bătut violent și imediat a căzut; și ruina acelei case a fost mare.

7

¹ Iar după ce a terminat toate cuvintele sale în azul poporului, a intrat în Capernaum.

² Și robul unui anumit centurion, care îi era drag acestuia, era bolnav și gata să moară.

³ Dar când a auzit despre Isus, a trimis la el pe bătrânii iudeilor, implorându-l să vină și să vindece pe robul lui.

⁴ Și când au venit la Isus, l-au implorat insistent, spunând: Cel căruiia i se va face aceasta este demn;

⁵ Fiindcă iubește națiunea noastră și el ne-a zidit o sinagogă.

⁶ Atunci Isus a plecat cu ei. Dar deja, pe când el nu era departe de casă, centurionul a trimis la el prieteni, spunându-i: Doamne, nu te mai tulbura; fiindcă nu sunt demn ca să intri sub acoperișul meu;

⁷ De aceea nici pe mine nu m-am considerat demn să vin la tine; dar spune un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.

⁸ Fiindcă și eu sunt om pus sub autoritate, având sub mine soldați și spun unuia: Du-te, și se duce; și altuia: Vino, și vine; și robului meu: Fă aceasta, și face.

⁹ Când a auzit Isus acestea, s-a minunat de el și s-a întors și a spus oamenilor care îl urmau: Vă spun, nu am găsit așa credință mare nici chiar în Israel.

¹⁰ Și cei trimiși, întorcându-se acasă, au găsit deplin sănătos pe robul care fusese bolnav.

¹¹ Și s-a întâmplat în ziua următoare, că a plecat într-o cetate numită Nain; și mulți dintre discipolii lui l-au însoțit și mulți oameni.

¹² Și când s-a apropiat de poarta cetății, iată, un mort era dus afară, singurul fiu al mamei lui, iar ea era văduvă; și o mare mulțime din cetate era cu ea.

¹³ Și când Domnul a văzut-o, i s-a făcut milă de ea și i-a spus: Nu plânge.

14 Și a venit și s-a atins de targă; iar cei ce o cărau, s-au oprit. Iar el a spus: Tinere, îți spun, ridică-te.

15 Și mortul s-a ridicat în șezut și a început să vorbească. Iar el i l-a dat mamei lui.

16 Și a venit o frică peste toți; și glorificau pe Dumnezeu, spunând: Un mare profet este ridicat între noi; și: Dumnezeu a vizitat pe poporul său.

17 Și acest cuvânt despre el s-a răspândit prin toată Iudeea și prin toată regiunea.

18 Și discipolii lui Ioan l-au anunțat despre toate acestea.

19 Și Ioan chemând pe doi dintre discipolii săi, i-a trimis la Isus, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

20 Când bărbații au venit la el, au spus: Ioan Baptist ne-a trimis la tine, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

21 Iar în acea oră, el a vindecat pe mulți de boli și de răni și de duhuri rele; și multor orbi le-a dăruit vedere.

22 Atunci Isus, răspunzând, le-a zis: Mergeți și spuneți lui Ioan ce ați văzut și ați auzit; cum orbii văd din nou, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați și săracilor li se predică evanghelia.

23 Și binecuvântat este oricine nu se va poticni în mine.

24 Și după ce mesagerii lui Ioan au plecat, a început să vorbească oamenilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt?

25 Dar ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei îmbrăcați splendid și cei care trăiesc în lux sunt la curțile împărătești.

²⁶ Dar ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.

²⁷ Acesta este cel despre care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

²⁸ Fiindcă vă spun: Între cei născuți din femei, nu este profet mai mare decât Ioan Baptist; dar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.

²⁹ Și toți oamenii care l-au auzit și vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, fiind botezați cu botezul lui Ioan.

³⁰ Dar fariseii și învățătorii legii au respins sfatul lui Dumnezeu împotriva lor, nefiind botezați de el.

³¹ Iar Domnul a spus: Atunci cu ce voi asemena oamenii din această generație? Și cu ce sunt ei asemenea?

³² Sunt asemenea unor copii, șezând în piață și strigând unii la alții și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am cântat de jale și nu ați plâns.

³³ Fiindcă Ioan Baptist a venit, nici mâncând pâine, nici bând vin; și spuneți: Are drac.

³⁴ Fiul omului a venit mâncând și bând; și spuneți: Iată, un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor.

³⁵ Totuși înțelepciunea este justificată de toți copiii ei.

³⁶ Iar unul dintre farisei l-a rugat să mănânce cu el. Și a intrat în casa fariseului și a șezut să mănânce.

³⁷ Și iată, o femeie din cetate, care era o păcătoasă, când a aflat că Isus a șezut la masă în casa

fariseului, a adus un vas de alabastru cu mir,

³⁸ Și a stat la picioarele lui, în spate, plângând și a început să îi spele picioarele cu lacrimi și să le ștergă cu perii capului ei și îi săruta picioarele și le ungea cu mir.

³⁹ Și când fariseul care îl invitase a văzut, își spunea în el însuși, zicând: Acesta, dacă era profet, ar fi știut cine și ce fel de femeie este cea care îl atinge; fiindcă este o păcătoasă.

⁴⁰ Și Isus, răspunzând, i-a zis: Simon, am să îți spun ceva. Și el a zis: Învățătorule, spune.

⁴¹ Era un anumit creditor care avea doi datorii; unul îi era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.

⁴² Și când nu au avut nimic cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-mi dar, care dintre ei îl va iubi cel mai mult?

⁴³ Simon a răspuns și a zis: Presupun că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar el i-a spus: Drept ai judecat.

⁴⁴ Și s-a întors spre femeie și i-a spus lui Simon: Vezi tu această femeie? Am intrat în casa ta și nu mi-ai dat apă pentru picioare; dar ea mi-a spălat picioarele cu lacrimi și le-a șters cu perii capului ei.

⁴⁵ Tu nu mi-ai dat sărutare; dar această femeie, de când am intrat, nu a încetat să îmi sărute picioarele.

⁴⁶ Capul nu mi l-ai uns cu untdelemn; dar această femeie mi-a uns picioarele cu mir.

⁴⁷ De aceea îți spun: Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; fiindcă a iubit mult; dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.

48 Iar ei i-a spus: Păcatele tale sunt iertate.

49 Și cei ce ședeau cu el la masă au început să spună în ei înșiși: Cine este acesta care iartă chiar păcatele?

50 Iar el i-a spus femeii: Credința ta te-a salvat; mergi în pace.

8

1 Și după aceea s-a întâmplat că el a mers prin fiecare cetate și sat predicând și anunțând veștile îmbucurătoare ale împărăției lui Dumnezeu; și cei doisprezece împreună cu el,

2 Și anumite femei, care fuseseră vindecate de duhuri rele și de neputințe: Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte draci,

3 Și Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Irod și Susana și multe altele, care îl serveau din averile lor.

4 Și după ce mulți oameni s-au adunat și au venit la el din fiecare cetate, a vorbit printr-o parabolă:

5 Un semănător a ieșit să semene sămânța sa; și pe când semăna el, o parte a căzut pe lângă drum; și a fost călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-o.

6 Și alta a căzut pe o stâncă; și imediat după ce a răsărit s-a uscat, pentru că îi lipsea umezeală.

7 Și alta a căzut printre spini; și spinii au crescut împreună cu ea și au înăbușit-o.

8 Și alta a căzut pe pământ bun și a răsărit și a făcut rod înșutit. Și după ce a spus acestea, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

9 Iar discipolii lui l-au întrebat, spunând: Ce să fie această parabolă?

¹⁰ Iar el a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției lui Dumnezeu; dar celorlalți, în parabole; ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

¹¹ Și parabola este aceasta: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

¹² Iar cele de lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inimile lor, ca nu cumva să creadă și să fie salvați.

¹³ Iar cele de pe stâncă, sunt cei care când aud, primesc cu bucurie cuvântul; dar aceștia nu au rădăcină, care cred pentru un timp și în timpul ispitei se îndepărtează.

¹⁴ Iar cea care a căzut printre spini sunt cei care, după ce au auzit, merg mai departe și sunt înăbușiți sub îngrijorări și bogății și plăceri ale acestor vieți și nu aduc rod la maturitate.

¹⁵ Dar cea în pământ bun sunt cei care într-o inimă onestă și bună, auzind cuvântul, îl păzesc și aduc rod cu răbdare.

¹⁶ Nimeni, după ce a aprins o candelă, nu o acoperă cu un vas, sau o pune sub pat; ci o pune pe un sfeșnic ca toți care intră să vadă lumina.

¹⁷ Fiindcă nimic nu este tainic care să nu se scoată la iveală; nici ceva ascuns, care nu va fi cunoscut și va veni pe față.

¹⁸ De aceea luați seama cum auziți; fiindcă oricui are, i se va da; și oricui nu are, de la el se va lua chiar și ce i se pare că are.

¹⁹ Atunci au venit spre el mama și frații lui și nu puteau să ajungă la el din cauza mulțimii.

²⁰ Și i-a fost spus de cineva care a zis: Mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să te vadă.

21 Dar el a răspuns și le-a zis: Mama mea și frații mei sunt aceștia care aud cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc.

22 Și s-a întâmplat într-o anumită zi, că el s-a îmbarcat într-o corabie cu discipolii săi; și le-a spus: Să trecem de partea cealaltă a lacului. Și au ridicat ancora.

23 Dar pe când navigau ei, el a adormit; și a coborât o furtună de vânt pe lac; și au fost umpluți cu apă și erau în pericol.

24 Și au venit la el și l-au trezit, spunând: Stăpâne, stăpâne, pierim. Atunci s-a ridicat și a muștrat vântul și furia apei; și au încetat și s-a făcut liniște.

25 Și le-a spus: Unde vă este credința? Și înfricoșați, s-au minunat, spunând unii către alții: Ce fel de om este acesta? Pentru că poruncește chiar vânturilor și apei și ele ascultă de el.

26 Și au ajuns în ținutul gadarenilor, care este față în față cu Galileea.

27 Și când a ieșit pe uscat, l-a întâmpinat un anumit bărbat, ieșit din cetate, care avea draci de mult timp și nu purta haine, nici nu locuia în casă, ci în morminte.

28 Când l-a văzut pe Isus, a strigat și a căzut jos înaintea lui și cu o voce tare a spus: Ce am a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel preaînalt? Te implor, nu mă chinui.

29 (Fiindcă poruncise duhului necurat să iasă din om. Fiindcă deseori îl apucase; și a fost ținut legat cu lanțuri și în cătușe; și smulgea legăturile și era dus de drac în pustie.)

30 Iar Isus l-a întrebat, spunând: Care îți este numele? Iar el a zis: Legiune, pentru că mulți

draci intraseră în el.

³¹ Și îl implorau să nu le poruncească să plece în adânc.

³² Iar acolo, era o turmă mare de porci, păscând pe munte; și l-au implorat să le permită să intre în ei. Și le-a permis.

³³ Atunci dracii au ieșit din omul acela și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în lac și s-au înecat.

³⁴ Când cei ce îi pășteau au văzut ce se făcuse, au fugit și au mers și au povestit în cetate și în ținut.

³⁵ Atunci au ieșit să vadă ce se făcuse; și au venit la Isus și au găsit pe omul din care plecaseră dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și întreg la minte; și s-au temut.

³⁶ Și cei ce văzuseră, le-au povestit în ce mod fusese vindecat cel posedat de draci.

³⁷ Atunci toată mulțimea din ținutul gadarenilor, de jur împrejur, l-a implorat să plece de la ei, pentru că fuseseră cuprinși de o mare frică; și el s-a îmbarcat în corabie și s-a întors înapoi.

³⁸ Iar bărbatul din care ieșiseră dracii îl ruga să fie cu el; dar Isus l-a trimis, spunând:

³⁹ Întoarce-te acasă și arată ce lucruri mari ți-a făcut Dumnezeu. Și a plecat și a vestit prin toată cetatea ce lucruri mari a făcut Isus pentru el.

⁴⁰ Și s-a întâmplat că, după ce s-a întors Isus, oamenii l-au primit; fiindcă toți îl așteptau.

⁴¹ Și iată, a venit un bărbat numit Iair care era un conducător al sinagogii; și a căzut la picioarele lui Isus și îl implora să intre în casa lui;

⁴² Pentru că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani și ea era pe moarte. Dar pe când

mergea el, oamenii îl împresurau.

⁴³ Și o femeie, care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, care cheltuisese tot ce avea pe doctori, neputând fi vindecată de niciunul,

⁴⁴ A venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui; și imediat scurgerea ei de sânge s-a oprit.

⁴⁵ Și Isus a spus: Cine s-a atins de mine? Și, toți negând, Petru și cei ce erau cu el au spus: Stăpâne, mulțimea te împresoară și te îmbulzește și tu spui: Cine s-a atins de mine?

⁴⁶ Dar Isus a spus: S-a atins cineva de mine; căci știu că a ieșit putere din mine.

⁴⁷ Iar femeia, când a văzut că nu este ascunsă, a venit tremurând și prosternându-se înaintea lui i-a spus în fața întregului popor din ce cauză se atinsese de el și cum fusese vindecată imediat.

⁴⁸ Iar el i-a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace.

⁴⁹ Pe când vorbea el încă, a venit unul din casa conducătorului sinagogii, spunându-i: Fiica ta este moartă; nu *mai* tulbura pe Învățătorul.

⁵⁰ Dar când a auzit Isus, i-a răspuns, zicând: Nu te teme; crede numai și va fi făcută sănătoasă.

⁵¹ Iar când a ajuns în casă, nu a lăsat pe niciunul să intre, decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl și pe mama fetei.

⁵² Și toți plângeau și o jeleau; dar el a spus: Nu plângeți; nu este moartă, ci doarme.

⁵³ Și au râs de el în batjocură, știind că era moartă.

⁵⁴ Dar el i-a scos pe toți afară și a apucat-o de mână și a chemat-o, spunând: Fetițo, ridică-te.

⁵⁵ Și duhul ei a venit din nou și s-a sculat imediat; și Isus a poruncit să îi dea să mănânce.

⁵⁶ Și părinții ei au fost înmărmuriți; dar le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a făcut.

9

¹ Atunci a chemat la un loc pe cei doisprezece discipoli ai săi și le-a dat putere și autoritate peste toți dracii și să vindece boli.

² Și i-a trimis să predice împărăția lui Dumnezeu și să vindece bolnavii.

³ Și le-a spus: Nu luați nimic pentru călătorie, nici toiege, nici traistă, nici pâine, nici bani; nici să nu aveți câte două haine.

⁴ Și în orice casă intrați, acolo să rămâneți și de acolo să plecați.

⁵ Și oricine nu vă primește, când ieșiți din acea cetate, scuturați chiar praful de pe picioarele voastre, pentru mărturie împotriva lor.

⁶ Și au plecat și au trecut prin sate, predicând evanghelia și vindecând pretutindeni.

⁷ Și Irod, tetrarhul, a auzit despre toate cele făcute de el; și era derutat, pentru că unii spuneau că Ioan a fost înviat dintre morți;

⁸ Iar unii, că Ilie s-a arătat; și alții, că unul dintre profeții din vechime a înviat.

⁹ Și Irod spunea: Pe Ioan eu l-am decapitat, dar cine este acesta, despre care aud eu astfel de lucruri? Și dorea să îl vadă.

¹⁰ Și apostolii, când s-au întors, i-au spus tot ce făcuseră. Și i-a luat și s-a dus la o parte, într-un loc pustiu al cetății numită, Betsaida.

11 Și oamenii, când au știut aceasta, l-au urmat; și i-a primit și le-a vorbit despre împărăția lui Dumnezeu și a vindecat pe cei ce aveau nevoie de vindecare.

12 Și când ziua a început a se pleca spre seară, atunci cei doisprezece au venit și i-au spus: Trimite oamenii ca să se ducă în satele și ținutul dimprejur și să găzduiască și să găsească mâncare, pentru că suntem aici într-un loc pustiu.

13 Dar le-a spus: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au zis: Nu avem mai mult decât cinci pâini și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi să cumpărăm mâncare pentru tot acest popor.

14 Fiindcă erau aproape cinci mii de bărbați. Iar el le-a spus discipolilor săi: Faceți-i să șadă jos în grupuri de câte cincizeci.

15 Și au făcut astfel și i-au făcut pe toți să șadă.

16 Atunci a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer, le-a binecuvântat și a frânt și a dat discipolilor să le așeze înaintea mulțimii.

17 Și au mâncat și s-au săturat toți; și au ridicat douăsprezece coșuri din frânturile care le-au rămas.

18 Și s-a întâmplat că, pe când se ruga deoparte, discipolii lui erau cu el; și i-a întrebat, spunând: Cine spun mulțimile că sunt eu?

19 Iar ei, răspunzând, au zis: Ioan Baptist; iar unii spun: Ilie; iar alții, că un profet dintre cei din vechime a înviat.

20 Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Iar Petru, răspunzând, a zis: Cristosul lui Dumnezeu.

21 Și interzicându-le, a poruncit să nu spună nimănui aceasta,

22 Spunând: Fiul omului trebuie să sufere multe și să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă și de scribi și să fie ucis și a treia zi să fie înviat.

23 Și le-a spus tuturor: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea zilnic și să mă urmeze.

24 Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru mine, acela o va salva.

25 Pentru că ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume, dar se pierde pe sine însuși sau este lepădat?

26 Fiindcă oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acela se va rușina Fiul omului când va veni în gloria lui și a Tatălui și a sfinților îngeri.

27 Dar vă spun cu adevărat, sunt unii care stau aici în picioare, care nu vor gusta nicidecum din moarte, până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28 Și s-a întâmplat, cam la opt zile după aceste cuvinte, că a luat pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și s-a urcat pe un munte să se roage.

29 Și pe când se ruga el, înfățișarea feței lui s-a schimbat, și îmbrăcămintea lui, albă, strălucitoare.

30 Și iată, stăteau de vorbă cu el doi bărbați, care erau Moise și Ilie,

31 Care s-au arătat în glorie și vorbeau despre moartea lui, pe care avea să o împlinească la Ierusalim.

32 Dar Petru și cei împreună cu el erau îngreunați de somn; și când s-au trezit, au văzut gloria lui și pe cei doi bărbați care stăteau cu el.

³³ Și s-a întâmplat că, pe când se îndepărtau ei de el, Petru i-a spus lui Isus: Stăpâne, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie; neștiind ce spunea.

³⁴ Pe când spunea el acestea, a venit un nor și i-a umbrat; și s-au temut pe când intrau ei în nor.

³⁵ Și din nor a venit o voce, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit; ascultați-l.

³⁶ Și după ce vocea a încetat, Isus s-a aflat singur. Și ei au ținut ascuns și nu au spus nimănui în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

³⁷ Și s-a întâmplat că, în a doua zi după ce se coborâseră de pe munte, mulți oameni l-au întâmpinat.

³⁸ Și iată, un bărbat din mulțime a strigat, spunând: Învățătorule, te implor, uită-te la fiul meu, pentru că este singurul meu copil.

³⁹ Și iată, îl apucă un duh și dintr-odată strigă; și din nou îl scutură puternic cu spume, și cu greu se duce de la el, zdrobindu-l.

⁴⁰ Și i-am implorat pe discipolii tăi să îl scoată; și nu au putut.

⁴¹ Iar Isus, răspunzând, a zis: O, generație fără credință și perversă, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu-l pe fiul tău aici.

⁴² Și pe când venea el, dracul l-a trântit jos și l-a scuturat puternic. Și Isus a mustrat duhul necurat și a vindecat copilul și l-a dat înapoi tatălui său.

⁴³ Și toți au fost înmărmuriți de puterea mare a lui Dumnezeu. Dar pe când fiecare se minuna de toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, el le-a spus discipolilor săi:

44 Să se afunde cuvintele acestea în urechile voastre; fiindcă Fiul omului va fi trădat în mâinile oamenilor.

45 Dar nu înțelegeau acest cuvânt și era ascuns de ei, ca să nu îl priceapă; și s-au temut să îl întrebe despre acest cuvânt.

46 Iar între ei s-a ridicat o discuție, care dintre ei ar fi mai mare.

47 Iar Isus, cunoscând gândul inimii lor, a luat un copil mic și l-a pus lângă el,

48 Și le-a spus: Oricine va primi pe acest copil mic în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă va primi pe mine, primește pe cel ce m-a trimis; fiindcă cel mai mic dintre voi toți, acela va fi mare.

49 Și Ioan a răspuns și a zis: Stăpâne, noi am văzut pe unul scoțând draci în numele tău; și l-am oprit, pentru că nu te urmează împreună cu noi.

50 Și Isus i-a spus: Nu îl opriți; fiindcă cel ce nu este împotriva noastră este pentru noi.

51 Și s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul să fie înălțat, că el și-a îndreptat cu hotărâre fața să meargă la Ierusalim,

52 Și a trimis mesageri înaintea feței sale; și s-au dus și au intrat să facă pregătiri pentru el într-un sat al samaritenilor.

53 Și nu l-au primit, pentru că fața lui era îndreptată să meargă la Ierusalim.

54 Și când au văzut discipolii săi, Iacov și Ioan, au spus: Doamne, voiești să poruncim să se coboare foc din cer și să îi mistuie, chiar cum a făcut Ilie?

55 Iar el s-a întors și i-a muștrat și a spus: Nu știți din ce fel de duh sunteți voi.

⁵⁶ Fiindcă Fiul omului nu a venit pentru a nimici viețile oamenilor, ci pentru a le salva. Și s-au dus într-un alt sat.

⁵⁷ Și s-a întâmplat că, pe când se duceau ei pe cale, cineva i-a spus: Doamne, te voi urma oriunde mergi.

⁵⁸ Iar Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul.

⁵⁹ Dar el a spus altuia: Urmează-mă. Iar el a spus: Doamne, permite-mi întâi să mă duc să îl înmormântez pe tatăl meu.

⁶⁰ Iar Isus i-a spus: Lasă morții să își înmormânteze morții; iar tu du-te și predică împărăția lui Dumnezeu.

⁶¹ Și altul a spus de asemenea: Doamne, te voi urma; dar permite-mi întâi să mă duc să îmi iau rămas bun de la cei din casa mea.

⁶² Iar Isus i-a spus: Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

10

¹ Iar după acestea, Domnul a mai rânduit și alți șaptezeci și i-a trimis doi câte doi înaintea feței lui în fiecare cetate și loc, oriunde avea să vină el însuși

² De aceea le-a spus: Secerișul, într-adevăr, este mare, dar lucrătorii puțini; implorați, de aceea pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.

³ Mergeți; iată, eu vă trimit ca miei în mijlocul lupilor.

⁴ Nu purtați nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și nu salutați pe nimeni pe drum.

⁵ Iar în orice casă intrați, întâi spuneți: Pacea acestei case.

⁶ Și dacă, într-adevăr, este acolo fiul păcii, pacea voastră se va odihni peste ea; dar dacă nu, ea se va întoarce la voi.

⁷ Și rămâneți în aceeași casă, mâncând și bând ce vă dau ei; fiindcă demn este lucrătorul de plata sa. Nu treceți din casă în casă.

⁸ Și în oricare cetate intrați și vă primesc, mâncați ce vi se va pune înainte;

⁹ Și vindecați pe bolnavii din ea și spuneți-le: Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.

¹⁰ Dar în oricare cetate intrați și nu vă primesc, mergeți pe străzile acesteia și spuneți:

¹¹ Chiar praful cetății voastre, care se lipește de noi, îl ștergem împotriva voastră; totuși să fiți siguri de aceasta, că împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.

¹² Dar vă spun că va fi mai ușor de suportat în ziua aceea pentru Sodoma decât pentru acea cetate.

¹³ Vai ție, Corazine! Vai ție, Betsaido! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit șezând în pânză de sac și cenușă.

¹⁴ Dar pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat la judecată, decât pentru voi.

¹⁵ Și tu, Capernaum, care ești înălțat la cer, vei fi aruncat jos în iad.

¹⁶ Cel ce vă aude, pe mine mă aude; și cel ce vă disprețuiește, pe mine mă disprețuiește; și cel ce mă disprețuiește, disprețuiește pe cel ce m-a trimis.

¹⁷ Și cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, spunând:

Doamne, până și dracii ne sunt supuși prin numele tău.

¹⁸ Iar el le-a spus: Am privit pe Satan, căzând ca un fulger din cer.

¹⁹ Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea dușmanului; și nimic, în niciun fel, nu vă va vătăma.

²⁰ Totuși nu vă bucurați în aceasta, că duhurile vă sunt supuse; ci, mai degrabă, bucurați-vă pentru că numele voastre sunt scrise în cer.

²¹ În acea oră Isus s-a bucurat în duh și a spus: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de cei înțelepți și prevăzători și le-ai revelat pruncilor. Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea ta.

²² Toate mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl; și cine este Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul voiește să îl reveleze.

²³ Și s-a întors spre discipoli și a spus deoparte: Binecuvântați sunt ochii care văd cele ce vedeți voi;

²⁴ Fiindcă vă spun că mulți profeți și împărați au dorit să vadă cele ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă cele ce auziți și nu au auzit.

²⁵ Și iată, un anumit învățător al legii s-a sculat și l-a ispitit, spunând: Învățătorule, ce să fac să moștenesc viața eternă?

²⁶ Și i-a spus: Ce este scris în lege? Cum citești?

²⁷ Și răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta și cu toată mintea ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși.

²⁸ Și i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi.

29 Dar el, voind să se declare drept, i-a spus lui Isus: Și cine este aproapele meu?

30 Și Isus, răspunzând, a zis: Un anumit om s-a coborât din Ierusalim la Ierihon și a căzut printre tâlhari, care l-au dezbrăcat și l-au rănit și au plecat lăsându-l aproape mort.

31 Și din întâmplare, cobora un anumit preot pe acea cale; și când l-a văzut, a trecut înainte pe cealaltă parte.

32 Și în același fel și un levit, când a fost la locul acela, a venit și l-a văzut și a trecut înainte pe cealaltă parte.

33 Dar un anumit samaritean, călătorind, a venit unde era el; și când l-a văzut, i s-a făcut milă.

34 Și a venit la el și i-a legat rănilor, turnând peste ele untdelemn și vin și l-a pus pe animalul lui și l-a adus la un han și a avut grijă de el.

35 Și a doua zi, când a plecat, a scos doi dinari și i-a dat hangiului și i-a spus: Ai grijă de el; și oricât vei mai cheltui, când mă întorc, îți voi înapoia.

36 Atunci, care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut printre tâlhari?

37 Iar el a spus: Cel ce a arătat milă față de el. Atunci Isus i-a spus: Du-te și fă și tu la fel.

38 Și, s-a întâmplat, pe când mergeau ei, că el a intrat într-un sat anume; și o anume femeie numită Marta l-a primit în casa ei.

39 Și ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat și ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul lui.

40 Dar Marta era copleșită cu multă servire; și, venind la el, a spus: Doamne, nu îți pasă că sora mea m-a lăsat să servesc singură? Spune-i așadar

să mă ajute.

⁴¹ Dar Isus a răspuns și i-a zis: Marta, Marta, ești îngrijorată și tulburată pentru multe lucruri;

⁴² Dar un lucru este necesar; și Maria a ales partea cea bună, care nu i se va lua.

11

¹ Și s-a întâmplat, pe când se ruga el într-un anumit loc, după ce a încetat, unul dintre discipolii lui i-a spus: Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe discipolii lui.

² Și le-a spus: Când vă rugați, spuneți: Tatăl nostru care ești în cer, Sfințit fie numele tău. Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer și pe pământ.

³ Pâinea noastră de zi cu zi dă-ne-o nouă zilnic.

⁴ Și ne iartă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm fiecăruia îndatorat nouă. Și nu ne duce în ispită, ci scapă-ne de rău.

⁵ Și le-a spus: Cine dintre voi, având un prieten, va merge la el la miezul nopții și îi va spune: Prietene, împrumută-mi trei pâini,

⁶ Pentru că un prieten al meu a venit la mine din călătorie și nu am ce să pun înaintea lui?

⁷ Și cel dinăuntru, răspunzând, va zice: Nu mă tulbura; ușa este deja încuiată, și copiii mei sunt cu mine în pat; nu mă pot scula să îți dau.

⁸ Vă spun: Chiar dacă nu se va ridica să îi dea, pentru că este prietenul lui, totuși, din cauza insistenței lui supărătoare, se va scula și îi va da câte are nevoie.

⁹ Și vă spun: Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.

10 Fiindcă oricine cere, primește; și cel ce caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.

11 Dacă un fiu va cere pâine de la vreunul dintre voi care este tată, îi va da o piatră? Sau, dacă cere un pește, îi va da în loc de pește un șarpe?

12 Sau, de asemenea, dacă va cere un ou, îi va da un scorpion?

13 Dacă voi așadar, fiind răi, știți cum să dați daruri bune copiilor voștri; cu cât mai mult Tatăl ceresc va da Duhul Sfânt celor ce i-l cer.

14 Și a scos un drac și acesta era mut. Și s-a întâmpilat că după ce dracul a ieșit, mutul a vorbit; și oamenii s-au minunat.

15 Dar unii dintre ei au spus: Prin Beelzebub, conducătorul dracilor, scoate el dracii.

16 Iar alții, ispitindu-l, căutau de la el un semn din cer.

17 Dar el, cunoscând gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăție dezbinată împotriva ei însăși, este pustiită; și casă împotriva casei, cade.

18 Și dacă, de asemenea, Satan este dezbinat împotriva lui însuși, cum va sta în picioare împărăția lui? Pentru că spuneți că prin Beelzebub scot eu draci.

19 Iar dacă prin Beelzebub scot eu draci, fiii voștri, prin cine îi scot? Din această cauză, ei vor fi judecătorii voștri.

20 Dar dacă cu degetul lui Dumnezeu scot eu draci, fără îndoială, împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.

21 Când un om puternic și înarmat își păzește palatul, averile lui sunt în pace;

22 Dar când unul mai puternic decât el va veni

peste el și îl învinge, îi ia toată armura în care s-a încrezut și împarte prăzile lui.

²³ Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește.

²⁴ Când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate, căutând odihnă; și negăsind, spune: Mă voi întoarce la casa mea de unde am ieșit.

²⁵ Și când vine, o găsește măturată și înfrumusețată.

²⁶ Atunci se duce și își ia alte șapte duhuri mai stricate decât el și intră și locuiesc acolo; și starea de pe urmă a acelu om este mai rea decât cea dintâi.

²⁷ Și s-a întâmplat că, pe când vorbea el acestea, o anumită femeie din mulțime a ridicat vocea și i-a spus: Binecuvântat este pântecul care te-a purtat și sânii la care ai supt.

²⁸ Dar el a spus: Mai degrabă, binecuvântați sunt cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl țin.

²⁹ Iar pe când mulțimea se îngrămădea, a început să spună: Această generație este rea; ea caută un semn; dar nu i se va da semn, decât semnul profetului Iona.

³⁰ Fiindcă așa cum Iona a fost un semn ninivilor, tot așa va fi și Fiul omului acestei generații.

³¹ Împărăteasa sudului se va ridica în judecată cu bărbații acestei generații și îi va condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici este unul mai mare decât Solomon.

³² Bărbații din Ninive se vor scula în judecată cu această generație și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, aici este

unul mai mare decât Iona.

³³ Și nimeni după ce a aprins o candelă nu o pune într-un loc tainic, nici sub oboroc, ci pe un sfeșnic, ca toți care intră să vadă lumina.

³⁴ Lumina trupului este ochiul; de aceea când ochiul tău este ațintit clar, tot trupul tău de asemenea este plin de lumină; dar când este stricat, trupul tău de asemenea este plin de întuneric.

³⁵ Ia seama atunci, lumina care este în tine să nu fie întuneric.

³⁶ De aceea dacă întreg trupul tău este plin de lumină, neavând o parte întunecată, totul va fi plin de lumină, ca atunci când lumina strălucitoare a unei candelă îți dă lumină.

³⁷ Și pe când vorbea, un anumit fariseu l-a implorat să mănânce la el; și a intrat și a șezut la masă.

³⁸ Și când fariseul a văzut, s-a minunat că nu se îmbăiase mai întâi, înainte de prânz.

³⁹ Și Domnul i-a spus: Acum, voi fariseilor, faceți curat exteriorul paharului și al tăvii; dar interiorul vostru este plin de jefuire și stricăciune.

⁴⁰ Nebunilor, nu cel care a făcut exteriorul a făcut și interiorul?

⁴¹ Dați mai degrabă milostenii din cele ce aveți; și iată, toate vă sunt curate.

⁴² Dar vai vouă, fariseilor! Pentru că dați ze-ciuală din mentă și rută și din toate felurile de ierburi și neglijați judecata și dragostea de Dumnezeu; pe acestea trebuia să le faceți și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute.

⁴³ Vai vouă, fariseilor! Pentru că iubiți scaunele din față în sinagogi și saluturile în piețe.

⁴⁴ Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru

că sunteți ca mormintele care nu se văd și oamenii care umblă pe deasupra lor nu își dau seama.

45 Atunci unul dintre învățătorii legii a răspuns și i-a zis: Învățătorule, vorbind astfel și pe noi ne ocărăști.

46 Iar el a spus: Vai și vouă învățători ai legii! Pentru că împovărați pe oameni cu sarcini greu de purtat, iar voi nu atingeți sarcinile cu niciunul dintre degetele voastre.

47 Vai vouă! Pentru că zidiți mormintele profeților, iar părinții voștri i-au ucis.

48 Cu adevărat, aduceți mărturie că încuviințați faptele părinților voștri, pentru că ei într-adevăr i-au ucis, iar voi le zidiți mormintele.

49 Tot din această cauză înțelepciunea lui Dumnezeu a spus: Le voi trimite profeți și apostoli și pe unii dintre ei îi vor ucide și îi vor persecuta;

50 Ca sângele tuturor profeților, care a fost vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut de la această generație;

51 De la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și templu; adevărat vă spun: Va fi cerut de la această generație.

52 Vai vouă, învățători ai legii! Pentru că ați luat cheia cunoașterii; voi înșivă nu ați intrat și pe cei ce intrau i-ați împiedicat.

53 Și pe când el le spunea acestea, scribii și fariseii au început să îl constrângă vehement și să îl provoace să vorbească despre multe lucruri,

54 Întinzându-i o cursă și căutând să prindă ceva din gura lui, ca să îl acuze.

12

¹ Între timp, pe când era strânsă o mulțime nenumărată de oameni, încât se călcau unii pe alții în picioare, a început să spună întâi discipolilor săi: Păziți-vă de dospeala fariseilor, care este fățarnicia.

² Fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; nici ascuns care nu va fi cunoscut.

³ De aceea orice ați spus în întuneric va fi auzit în lumină; și ce ați vorbit la ureche în cămăruțe, va fi proclamat pe acoperișuri.

⁴ Și vă spun, prietenii mei: Nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceasta, altceva nimic nu mai pot face.

⁵ Ci vă voi avertiza dinainte de cine să vă temeți: Temeți-vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în iad; da, vă spun: Temeți-vă de el.

⁶ Nu se vând cinci vrăbii cu doi bani și niciuna dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu?

⁷ Dar până și perii din capul vostru, toți sunt numărați. De aceea nu vă temeți, sunteți mai de valoare decât multe vrăbii.

⁸ Și vă spun: Oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, și Fiul omului îl va mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

⁹ Dar cel ce mă neagă înaintea oamenilor, va fi negat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

¹⁰ Și oricui va spune un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar acelaia ce blasfemiază împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat.

¹¹ Iar când vă vor duce la sinagogi și la magistrați și la autorități, să nu vă îngrijorați cum sau ce veți răspunde, sau ce veți spune,

¹² Fiindcă Duhul Sfânt vă va învăța în acea oră ce ar trebui să spuneți.

¹³ Iar unul din mulțime i-a spus: Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

¹⁴ Iar el i-a spus: Omule, cine m-a pus judecător sau împărțitor peste voi?

¹⁵ Și le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de lăcomie, pentru că viața omului nu stă în abundența bunurilor lui.

¹⁶ Și le-a spus o parabolă, zicând: Pământul unui anumit om bogat a rodit mult;

¹⁷ Și se gândea în el însuși, spunând: Ce voi face, pentru că nu mai am loc unde să îmi adun roadele?

¹⁸ Și a spus: Aceasta voi face: voi dărâma grânarele mele și le voi zidi mai mari; și acolo voi aduna toate roadele mele și bunurile mele.

¹⁹ Și voi spune sufletului meu: Suflete, ai multe bunuri strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.

²⁰ Dar Dumnezeu i-a spus: Nebunule, în această noapte ți se va cere sufletul de la tine; și cele pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?

²¹ Așa este cel ce strânge tezaure pentru el și nu este bogat față de Dumnezeu.

²² Și le-a spus discipolilor săi: De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca; nici pentru trup, ce veți îmbrăca.

²³ Viața este mai mult decât mâncarea, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea.

²⁴ Uitați-vă cu atenție la corbi, pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră; aceștia nu au nici depozit, nici grânar; și Dumnezeu le dă mâncare; cu cât mai valoroși sunteți voi decât păsările?

25 Și care dintre voi, îngrijorându-se, poate adăuga la statura lui un cot?

26 Așadar dacă nu sunteți în stare să faceți nici cel mai mic lucru, de ce vă îngrijorați despre celelalte?

27 Uitați-vă cu atenție la crini cum cresc; nu ostenesc, nu torc; totuși vă spun: Nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre aceștia.

28 Și dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba din câmp, care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca pe voi, puțin credincioșilor.

29 Și nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și nici nu vă îndoiiți în mintea voastră.

30 Fiindcă toate acestea le caută națiunile lumii; dar Tatăl vostru știe că aveți nevoie de acestea.

31 Mai degrabă, căutați împărăția lui Dumnezeu; și toate acestea vi se vor adăuga.

32 Nu te teme, turmă mică, pentru că este buna plăcere a Tatălui vostru să vă dea împărăția.

33 Vindeți ce aveți și dați milostenii; faceți-vă pungi care nu se învechesc, un tezaur în ceruri care nu seacă, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu distruge.

34 Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.

35 Mijlocul să vă fie încins și luminile aprinse;

36 Și voi înșivă să *fiți* asemenea oamenilor care așteaptă pe domnul lor, când se va întoarce de la nuntă; ca atunci când vine și bate, să îi deschidă imediat.

37 Binecuvântați sunt acei robi, pe care domnul, când vine, îi va găsi veghind; adevărat vă spun, că

se va încinge și îi va pune să șadă la masă și se va apropia și îi va servi.

³⁸ Și dacă vine în a doua gardă, sau vine în a treia gardă și îi găsește așa, binecuvântați sunt acei robi.

³⁹ Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi lăsat să îi fie spartă casa.

⁴⁰ De aceea și voi fiți pregătiți, pentru că Fiul omului vine într-o oră la care nu vă gândiți.

⁴¹ Atunci Petru i-a spus: Doamne, nouă ne spui această parabolă, sau de asemenea tuturor?

⁴² Iar Domnul a spus: Cine așadar, este administratorul credincios și priceput, pe care domnul său îl va face stăpân peste gospodăria sa, să dea porția de mâncare la timpul cuvenit?

⁴³ Binecuvântat este acel rob, pe care domnul lui, când vine, îl va găsi făcând astfel.

⁴⁴ Adevărat vă spun, că îl va face stăpân peste tot ce are el.

⁴⁵ Dar dacă acel rob spune în inima lui: Domnul meu întârzie să vină; și va începe să îi bată pe servitori și pe servitoare și să mănânce și să bea și să se îmbete,

⁴⁶ Domnul acelu rob va veni într-o zi în care nu este așteptat și într-o oră pe care robul nu o cunoaște și îl va tăia în două, și îi va da partea lui împreună cu necredincioșii.

⁴⁷ Iar acel rob, care a știut voia domnului său și nu s-a pregătit, nici nu a făcut conform cu voia lui, va fi biciuit cu multe lovituri.

⁴⁸ Dar cel ce nu a știut și a făcut lucruri demne de lovituri, va fi biciuit cu puține lovituri. Și oricărui îi este dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a

încredințat mult, i se va cere mai mult.

⁴⁹ Am venit să trimit foc pe pământ; și ce voiesc, dacă este aprins deja?

⁵⁰ Dar am un botez cu care să fiu botezat; și cât sunt de constrâns până să fie împlinit!

⁵¹ Presupuneți că am venit să dau pace pe pământ? Eu vă spun: Nu; ci mai degrabă dezbinare;

⁵² Fiindcă, de acum înainte vor fi cinci într-o casă dezbinată, trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

⁵³ Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii ei și nora împotriva soacrei ei.

⁵⁴ Și a mai spus oamenilor: Când vedeți un nor ridicându-se de la apus, imediat spuneți: Vine ploaia; și așa este.

⁵⁵ Și când suflă vântul de la sud, spuneți: Va fi arșiță; și se întâmplă.

⁵⁶ Fățarnicilor, puteți deosebi fața cerului și a pământului; dar cum de nu deosebiți acest timp?

⁵⁷ Și de ce nu judecați chiar de la voi înșivă ce este drept?

⁵⁸ Dar când te duci cu potrivitnicul tău la magistrat, pe drum, dă-ți silința să fii eliberat de el; ca nu cumva să te târască la judecător și judecătorul să te predea executorului și executorul să te arunce în închisoare.

⁵⁹ Îți spun că nu vei ieși nicidecum de acolo, până nu vei plăti până și ultimul bănuț.

13

¹ Și erau prezenți în acel timp unii care i-au spus

despre galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu sacrificiile lor.

² Și Isus, răspunzând, le-a zis: Gândiți că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți galileenii, pentru că au suferit astfel de lucruri?

³ Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.

⁴ Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a ucis, gândiți că ei au fost mai păcătoși decât toți oamenii care locuiau în Ierusalim?

⁵ Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.

⁶ A spus și această parabolă: Cineva avea un smochin plantat în via lui; și a venit căutând rod în el și nu a găsit.

⁷ Atunci i-a spus grădinarului: Iată, de trei ani vin căutând rod în acest smochin și nu găsesc; taie-l; de ce să ocupe pământul degeaba?

⁸ Iar el, răspunzând, i-a zis: Domnule, lasă-l și acest an, până voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi;

⁹ Și dacă va face rod, bine; și dacă nu, după aceea îl vei tăia.

¹⁰ Și îi învăța în una din sinagogi în sabbat.

¹¹ Și iată, era o femeie care avea un duh de neputință de optsprezece ani; și era gârbovă și nu putea nicidecum să se ridice.

¹² Și Isus, văzând-o, a chemat-o la el și i-a spus: Femeie, ești dezlegată de neputința ta.

¹³ Și a pus mâinile peste ea; și imediat a fost îndreptată și glorifica pe Dumnezeu.

¹⁴ Și conducătorul sinagogii a răspuns, fiind

supărat, pentru că Isus vindecase în sabat și a spus oamenilor: Sunt șase zile în care ar trebui să se lucreze; de aceea în acestea veniți și fiți vindecați și nu în ziua sabatului.

¹⁵ Atunci Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicule, nu își dezleagă fiecare din voi în sabat boul sau măgarul de la iesle și îl duce la adăpat?

¹⁶ Și nu trebuia această femeie, fiind o fiică a lui Avraam, pe care Satan a legat-o, iată, de optsprezece ani, să fie dezlegată de această legătură în ziua sabatului?

¹⁷ Și după ce a spus acestea, toți potrivnicii lui au fost rușinați; și toți oamenii se bucurau de toate lucrurile glorioase care au fost făcute de el.

¹⁸ Atunci el a spus: Cu ce se aseamănă împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna?

¹⁹ Se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care un om l-a luat și l-a aruncat în grădina sa; și a crescut și s-a făcut un copac mare; și păsările cerului au cuibărit în ramurile lui.

²⁰ Și a spus din nou: Cu ce voi asemăna împărăția lui Dumnezeu?

²¹ Se aseamănă cu dospeala pe care o femeie, luând-o, a ascuns-o în trei măsurile de făină, până când a dospit totul.

²² Și trecea prin cetăți și sate, învățând și călătorind spre Ierusalim.

²³ Atunci cineva i-a spus: Doamne, sunt puțini cei salvați? Și le-a zis:

²⁴ Străduiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă, pentru că, vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor fi în stare.

²⁵ Când stăpânul casei se va ridica și va închide ușa

și veți începe să stați în picioare afară și să bateți la ușă, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne; și, răspunzând, vă va zice: Nu vă cunosc și nici nu știu de unde sunteți;

²⁶ Atunci veți începe să spuneți: Am mâncat și am băut în prezența ta și ne-ai învățat pe străzile noastre.

²⁷ Iar el va zice: Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la mine, toți lucrătorii nelegiurii.

²⁸ Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și pe Isaac și pe Iacob și pe toți profetii în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.

²⁹ Și vor veni de la răsărit și apus și de la nord și sud și vor ședea în împărăția lui Dumnezeu.

³⁰ Și, iată, sunt cei de pe urmă care vor fi cei dintâi; și sunt cei dintâi care vor fi cei de pe urmă.

³¹ În acea zi au venit unii dintre farisei, spunându-i: Ieși și pleacă de aici, pentru că Irod dorește să te ucidă.

³² Iar el le-a spus: Mergeți și spuneți acelei vulpi: Iată, eu scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi voi fi făcut desăvârșit.

³³ Totuși, eu trebuie să umblu astăzi și mâine și poimâine, pentru că nu este posibil ca un profet să piară afară din Ierusalim.

³⁴ Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profetii și arunci cu pietre în cei trimiși la tine; cât de des am voit să strâng pe copiii tăi, așa cum își strânge o găină puii sub aripi și ați refuzat!

³⁵ Iată, casa vă este lăsată pustie; și într-adevăr vă spun: Nu mă veți mai vedea, până vine timpul

când veți spune: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

14

¹ Și s-a întâmplat, când el s-a dus în casa unui conducător al fariseilor să mănânce pâine, în sabat, că ei îl pândeau.

² Și iată, înaintea lui era un anumit om bolnav cu hidropizie.

³ Și Isus, răspunzând, le-a spus învățătorilor legii și fariseilor, zicând: Este legiuit a vindeca în sabat?

⁴ Dar ei tăceau. Iar el l-a apucat și l-a vindecat și l-a lăsat să plece;

⁵ Și le-a răspuns, zicând: În ziua sabatului, care dintre voi dacă îi cade un măgar sau un bou într-o groapă nu îl va scoate imediat?

⁶ Și din nou nu au fost în stare să îi răspundă la acestea.

⁷ Și le-a spus o parabolă celor ce au fost invitați, când a observat cum au ales locurile de onoare; spunându-le:

⁸ Când ești invitat de cineva la nuntă, nu te așeza în locul de cinste; ca nu cumva, unul mai demn de cinste decât tine să fie invitat de el;

⁹ Și cel ce te-a invitat pe tine și pe el, venind, îți spune: Dă acestuia locul; și atunci începi cu rușine să iei ultimul loc.

¹⁰ Ci, când ești invitat, du-te și așază-te pe ultimul loc; ca, pe când vine cel ce te-a invitat, să îți spună: Prietene, urcă-te mai sus; atunci tu vei avea glorie înaintea celor ce stau la masă cu tine.

¹¹ Pentru că oricine se înalță pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește, va fi înălțat.

12 Atunci a spus și celui ce l-a invitat: Când faci un prânz sau o cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecini bogați; ca nu cumva și ei să te cheme în schimb și să ai o răsplată.

13 Ci, când faci un ospăț, cheamă săracii, schilozii, șchiopii, orbii;

14 Și vei fi binecuvântat, pentru că ei nu te pot răsplăti, fiindcă tu vei fi răsplătit la învierea dreptilor.

15 Și când unul dintre cei ce ședeau la masă cu el a auzit acestea, i-a spus: Binecuvântat este cel ce va mânca pâine în împărăția lui Dumnezeu.

16 Atunci i-a spus: Un anumit om a făcut o cină mare și a invitat pe mulți;

17 Și a trimis pe robul său la ora cinei să spună celor invitați: Veniți, pentru că toate sunt de acum pregătite.

18 Dar toți, ca unul, au început să se scuze. Primul i-a spus: Am cumpărat o bucată de pământ și trebuie să mă duc și să o văd; te rog să mă scuzi.

19 Și altul a spus: Am cumpărat cinci perechi de boi și merg să îi încerc; te rog să mă scuzi.

20 Și altul a spus: M-am căsătorit cu o femeie și de aceea nu pot veni.

21 Și acel rob a venit și a arătat domnului său acestea. Atunci stăpânul casei, mâniindu-se, a spus robului său: Du-te repede în străzile și ulițele cetății și adu aici săracii și schilozii și șchiopii și orbii.

22 Și robul a spus: Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și mai este loc.

23 Și domnul i-a spus robului: Du-te la drumurile mari și la garduri și constrânge-i să intre, ca să îmi

fie casa umplută.

²⁴ Fiindcă vă spun că niciunul dintre acei bărbați care au fost invitați, nu va gusta din cina mea.

²⁵ Și mergeau mulțimi mari cu el; și, întorcându-se, le-a spus:

²⁶ Dacă vine cineva la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mamă și pe soție și pe copii și pe frați și pe surori, da, și propria sa viață de asemenea, nu poate fi discipolul meu.

²⁷ Și oricine nu își poartă crucea și nu vine după mine, nu poate fi discipolul meu.

²⁸ Căci, care dintre voi, vrând să zidească un turn, nu se așază mai întâi și socotește costul, dacă are cu ce să îl termine?

²⁹ Ca nu cumva, punând el temelial și nefiind în stare să termine, toți cei ce îl văd, să înceapă să își bată joc de el,

³⁰ Spunând: Acest om a început să zidească și nu a fost în stare să termine.

³¹ Sau, care împărat, mergând să facă război împotriva altui împărat, nu se așază mai întâi și se consultă dacă este în stare să îl întâmpine cu zece mii pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

³² Iar dacă nu, pe când celălalt este încă departe, trimitând o solie, cere condiții de pace.

³³ Tot așa, oricine dintre voi care nu renunță la tot ce are, nu poate fi discipolul meu.

³⁴ Sarea este bună, dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi dreasă;

³⁵ Nu este bună nici pentru pământ, nici pentru bălegar, ci oamenii o aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

15

¹ Atunci toți vameșii și păcătoșii s-au apropiat de el să îl audă.

² Și fariseii și scribii cârteau, spunând: Acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.

³ Și le-a zis această parabolă, spunând:

⁴ Care om dintre voi, având o sută de oi, dacă pierde una dintre ele, nu le lasă *pe* celelalte nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea care este pierdută până o găsește?

⁵ Și după ce a găsit-o, o pune pe umeri, bucurându-se.

⁶ Și când vine acasă, cheamă la un loc prietenii și vecinii, spunându-le: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit oaia mea pierdută.

⁷ Vă spun că tot așa va fi bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, mai mult decât pentru nouăzeci și nouă de dreپți care nu au nevoie de pocăință.

⁸ Sau, care femeie, având zece arginți, dacă pierde un argint, nu aprinde o candelă și mătură casa și caută cu grijă până când îl găsește?

⁹ Și după ce îl găsește, cheamă la un loc prietenele și vecinele, spunând: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit argintul pe care l-am pierdut.

¹⁰ La fel vă spun, este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.

¹¹ Și a spus: Un anumit om avea doi fii;

¹² Și cel mai tânăr dintre ei a spus tatălui: Tată, dă-mi partea de avere ce îmi revine. Iar tatăl le-a împărțit avutul său.

13 Și nu după multe zile, cel mai tânăr fiu a adunat totul și a călătorit într-o țară îndepărtată și acolo și-a risipit averea, trăind destrăbălat.

14 Și după ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în acea țară; și el a început să ducă lipsă.

15 Și s-a dus și s-a alipit de un cetățean al acelei țări; iar acela l-a trimis pe câmpurile lui să pască porci.

16 Și ar fi dorit să își umple pânțelele cu roșcovele pe care le mâncau porcii; dar nimeni nu îi dădea.

17 Și când și-a venit în fire, a spus: Câți angajați ai tatălui meu au pâine din abundență iar eu pier de foame!

18 Mă voi scula și voi merge la tatăl meu și îi voi spune: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta,

19 Și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău; fă-mă ca pe unul dintre angajații tăi.

20 Și s-a sculat și a venit la tatăl său. Dar pe când era el încă foarte departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă și a alergat și a căzut pe gâtul lui și l-a sărutat.

21 Iar fiul i-a spus: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău.

22 Dar tatăl le-a spus robilor săi: Aduceți cea mai bună robă și îmbrăcați-l; și puneți un inel pe mâna lui și sandale în picioare;

23 Și aduceți aici vițelul îngrășat și tăiați-l; și să mâncăm și să ne veselim;

24 Pentru că acest fiu al meu era mort și este iarăși viu; și a fost pierdut și este găsit. Și au început să se veselească.

²⁵ Dar fiul lui mai mare era în câmp; și pe când venea și se apropia de casă, a auzit muzică și dansuri.

²⁶ Și a chemat pe unul dintre servitori și a întrebat ce înseamnă acestea.

²⁷ Iar el i-a spus: Fratele tău a venit; iar tatăl tău a tăiat vițelul îngrășat pentru că l-a primit sănătos și teafăr.

²⁸ Dar el s-a mâniat și a refuzat să intre; de aceea tatăl său, ieșind, îl ruga să intre.

²⁹ Dar el, răspunzând, i-a zis tatălui său: Iată, de acești mulți ani te servesc, nici nu ți-am încălcat porunca niciodată; și totuși, mie niciodată nu mi-ai dat un ied să mă veselesc cu prietenii mei;

³⁰ Dar când a sosit acest fiu al tău, care ți-a mâncat bunurile cu curvele, ai tăiat pentru el vițelul îngrășat.

³¹ Iar el i-a spus: Fiule, tu ești întotdeauna cu mine și tot ce am este al tău.

³² Dar se cuvenea să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și este iarăși viu; și era pierdut și este găsit.

16

¹ Și le-a spus și discipolilor săi: Era un anumit om bogat, care avea un administrator; și acesta a fost acuzat înaintea lui că i-a risipit averile.

² Și l-a chemat și i-a spus: Cum de aud aceasta despre tine? Dă socoteală de administrarea ta, fiindcă nu mai poți fi administrator.

³ Atunci administratorul a spus în el însuși: Ce să fac? Pentru că domnul meu ia administrația de la

mine; nu sunt în stare să sap; să cerșesc îmi este rușine.

⁴ Am hotărât ce să fac, pentru ca, atunci când voi fi scos din administrație, să mă primească în casele lor.

⁵ Și a chemat pe fiecare dintre datornicii domnului său și a spus primului: Cât datorezi domnului meu?

⁶ Iar el a spus: O sută de bați de untdelemn. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și șezi degrabă și scrie cincizeci.

⁷ Apoi a spus altuia: Dar tu, cât datorezi? Iar el a spus: O sută de cori de grâu. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și scrie optzeci.

⁸ Și domnul a lăudat pe administratorul nedrept, pentru că lucrase cu înțelepciune, pentru că în generația lor copiii acestei lumi sunt mai înțelepți decât fiii luminii.

⁹ Și eu vă spun: Faceți-vă prieteni din mamona nedreptății; pentru ca, atunci când eșuați, ei să vă primească în locuințe veșnice.

¹⁰ Cel ce este credincios în puțin, este credincios și în mult; și cel ce este nedrept în puțin, este nedrept și în mult.

¹¹ De aceea dacă nu ați fost credincioși în nedreapta mamonă, cine va încredința adevăratele bogății încrederii voastre?

¹² Și dacă nu ați fost credincioși în ceea ce este al altuia, cine vă va da ceea ce este al vostru?

¹³ Niciun servitor nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă, ori pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi; ori la unul va ține și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți servi lui Dumnezeu și lui mamona.

14 Și fariseii de asemenea, fiind lacomi, au auzit toate acestea și l-au luat în derâdere.

15 Dar el le-a spus: Voi sunteți cei care vă declarați dreți pe voi înșivă înaintea oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște inimile, pentru că ce este înălțat între oameni este urâciune înaintea lui Dumnezeu.

16 Legea și profeții au ținut până la Ioan; de atunci, împărăția lui Dumnezeu se predică și fiecare se înghesuie să intre în ea.

17 Dar este mai ușor pentru cer și pământ să treacă, decât să cadă o frântură de literă a legii.

18 Oricine divorțează de soția lui și se căsătorește cu alta, comite adulter; și oricine se căsătorește cu cea care este divorțată de soț, comite adulter.

19 Și era un anumit om bogat, care era îmbrăcat în purpură și în subțire și se veselea somptuos în fiecare zi;

20 Și era un anumit cerșetor, numit Lazăr, care era pus la poarta lui, plin de răni,

21 Și dorind să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului; mai mult și câinii veneau și îi lingeau rănilor.

22 Și s-a întâmplat că cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam; și bogatul a murit de asemenea și a fost îngropat;

23 Și în iad își ridică ochii, fiind în chinuri; și vede pe Avraam de departe și pe Lazăr în sânul lui.

24 Și a strigat și a spus: Tată Avraame, ai milă de mine și trimite pe Lazăr ca să își înmoaie vârful degetului în apă și să îmi răcorească limba, pentru că sunt chinuit în această flacăra.

25 Dar Avraam i-a spus: Fiule, amintește-ți că tu

în timpul vieții tale, ai primit lucrurile tale bune și tot așa, Lazăr pe cele rele; dar acum este mângâiat, iar tu ești chinuit.

²⁶ Și pe lângă toate acestea, între noi și voi este stabilită o prăpastie mare; așa că cei ce voiesc să treacă de aici la voi, nu pot; nici cei de acolo să treacă la noi.

²⁷ Atunci a spus: De aceea te rog tată, să îl trimiți la casa tatălui meu;

²⁸ Fiindcă am cinci frați; ca el să le adeverească, pentru ca nu cumva să vină și ei în acest loc de chin.

²⁹ Avraam i-a spus: Au pe Moise și pe profeți; să îi asculte pe ei.

³⁰ Dar el a spus: Nu, tată Avraame; ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.

³¹ Iar el i-a spus: Dacă nu ascultă pe Moise și pe profeți, nu vor fi convinși nici chiar dacă ar învia cineva dintre morți.

17

¹ Atunci le-a spus discipolilor: Este imposibil să nu vină poticnirile; dar vai aceluia prin care vin!

² Ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar lega în jurul gâtului o piatră de moară și să fie aruncat în mare, decât să poticnească pe unul dintre acești micuți.

³ Luați seama la voi înșivă și dacă fratele tău încalcă legea împotriva ta, muștră-l; și dacă se pocăiește, iartă-l.

⁴ Și dacă încalcă legea împotriva ta de șapte ori într-o zi și de șapte ori într-o zi se întoarce la tine, spunând: Mă pocăiesc; iartă-l.

⁵ Și apostolii au spus Domnului: Mărește-ne credința.

⁶ Iar Domnul a spus: Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați spune acestui sicomor: Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare; și ar asculta de voi.

⁷ Dar care dintre voi, având un rob arând sau păstorind vitele, îi va spune îndată după ce vine din câmp: Mergi și șezi la masă?

⁸ Și nu îi va spune mai degrabă: Pregătește-mi ceva să mănânc și încinge-te și servește-mi, până voi mânca și voi bea; și după acestea, vei mânca și vei bea tu?

⁹ Îi mulțumește aceluia rob, pentru că a făcut ce îi fusese poruncit? Consider că nu.

¹⁰ Tot așa și voi, când veți fi făcut toate cele poruncite vouă, să spuneți: Suntem robi nefolositori, am făcut ce era datoria noastră să facem.

¹¹ Și s-a întâmplat, pe când mergea el la Ierusalim, că a trecut prin mijlocul Samariei și Galileii.

¹² Și când a intrat într-un anumit sat, l-au întâlnit zece bărbați leproși, care stăteau departe în picioare;

¹³ Și ei și-au ridicat vocea, spunând: Isuse, Stăpâne, ai milă de noi.

¹⁴ Și când i-a văzut, le-a spus: Duceți-vă, arătați-vă preoților. Și s-a întâmplat că, pe când mergeau ei, au fost curățiți.

¹⁵ Și unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors și cu voce tare glorifica pe Dumnezeu.

¹⁶ Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui, dându-i mulțumiri; și el era samaritean.

17 Iar Isus, răspunzând, a zis: Nu au fost zece curățiți? Dar unde sunt cei nouă?

18 Nu s-a găsit cine să se întoarcă și să dea glorie lui Dumnezeu decât acest străin?

19 Și i-a spus: Scoală-te, du-te; credința ta te-a făcut sănătos.

20 Și fiind întrebat de farisei, când are să vină împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine la vedere;

21 Nici nu vor spune: Iat-o aici! Sau: Iat-o acolo! Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

22 Și le-a spus discipolilor: Vor veni zilele când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului omului și nu veți vedea.

23 Și vă vor spune: Iată, aici; sau: Iată, acolo. Nu vă duceți, nici nu îi urmați.

24 Pentru că așa ca fulgerul, care fulgerând dintr-o parte de sub cer, strălucește până în cealaltă parte de sub cer; așa va fi și Fiul omului în ziua lui.

25 Dar mai întâi el trebuie să sufere multe și să fie respins de această generație.

26 Și cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului omului.

27 Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua când Noe a intrat în arcă și potopul a venit și i-a nimicit pe toți.

28 Și la fel cum a fost în zilele lui Lot, mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, zideau;

29 Dar în acea zi când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a nimicit pe toți.

30 Întocmai, astfel va fi în ziua când Fiul omului se revelează.

³¹ În acea zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și bunurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; și cel ce este pe câmp, la fel, să nu se întoarcă.

³² Amintiți-vă de soția lui Lot.

³³ Oricine va căuta să își salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața, o va păstra.

³⁴ Vă spun: În acea noapte, vor fi doi într-un pat; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.

³⁵ Două vor măcina împreună; una va fi luată și cealaltă va fi lăsată.

³⁶ Doi vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.

³⁷ Iar ei au răspuns și i-au zis: Unde Doamne? Iar el le-a spus: Oriunde este trupul, acolo se vor aduna vulturii.

18

¹ Și le-a spus o parabolă, că ar trebui să se roage totdeauna și să nu se descurajeze,

² Spunând: Era într-o cetate un judecător, care nu se temea de Dumnezeu și pe om nu îl respecta;

³ Și era o văduvă în acea cetate; și a venit la el, spunând: Fă-mi dreptate față de potrivnicul meu.

⁴ Și a refuzat pentru un timp; dar după acestea a spus în el însuși: Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu, nici pe om nu îl respect,

⁵ Totuși, pentru că această văduvă mă tulbură, am să îi fac dreptate, ca nu cumva să mă sâcâie cu neîncetata ei venire.

⁶ Și Domnul a spus: Auziți ce spune judecătorul nedrept.

⁷ Și nu va face Dumnezeu dreptate aleșilor lui, care strigă zi și noapte către el, deși rabdă îndelung în ce îi privește?

⁸ Vă spun că le va face repede dreptate. Cu toate acestea, când va veni Fiul omului, va găsi el credință pe pământ?

⁹ Și a spus și această parabolă unora care se încredeau în ei înșiși că erau drepti și îi disprețuiau pe ceilalți;

¹⁰ Doi oameni s-au urcat la templu să se roage; unul fariseu și celălalt vameș.

¹¹ Fariseul a stat în picioare și s-a rugat astfel în el însuși: Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt precum ceilalți oameni, jecmănitori, nedrepti, adulteri, sau chiar ca acest vameș.

¹² Eu postesc de două ori într-o săptămână, dau zeciuială din tot ce obțin.

¹³ Și vameșul, stând deoparte în picioare, nu a voit să ridice nici ochii spre cer, ci se bătea în piept, spunând: Dumnezeule, fii milostiv cu mine, un păcătos.

¹⁴ Vă spun, mai degrabă acesta s-a coborât acasă declarat drept decât celălalt, pentru că fiecare înălțându-se pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește pe sine însuși, va fi înălțat.

¹⁵ Și i-au adus și niște prunci, ca să îi atingă; dar când discipolii au văzut, i-au muștrat.

¹⁶ Dar Isus i-a chemat și a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui Dumnezeu.

¹⁷ Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum

nu va intra în ea.

¹⁸ Și un anumit conducător l-a întrebat, spunând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață eternă?

¹⁹ Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, Dumnezeu.

²⁰ Știi poruncile: Nu comite adulter, Nu ucide, Nu fura, Nu aduce mărturie falsă, Onorează pe tatăl tău și pe mama ta.

²¹ Iar el a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.

²² Și, când a auzit Isus acestea, i-a spus: Totuși îți lipsește un lucru; vinde tot ce ai și împarte la săraci și vei avea tezaur în cer; și vino, urmează-mă.

²³ Dar el, când a auzit acestea, s-a întristat foarte mult; fiindcă era foarte bogat.

²⁴ Iar Isus, când a văzut că el s-a întristat foarte mult, a spus: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!

²⁵ Fiindcă este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.

²⁶ Iar cei ce au auzit, au spus: Atunci cine poate fi salvat?

²⁷ Dar el a spus: Cele imposibile la oameni sunt posibile la Dumnezeu.

²⁸ Atunci Petru a spus: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat.

²⁹ Iar el le-a spus: Adevărat vă spun: Nu este nimeni care a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau soție, sau copii, pentru împărăția lui Dumnezeu,

³⁰ Care să nu primească cu mult mai mult în acest timp și în lumea care vine, viață veșnică.

³¹ Atunci a luat pe cei doisprezece și le-a spus: Iată, ne urcăm la Ierusalim și toate cele scrise prin profeți despre Fiul omului, vor fi împlinite.

³² Fiindcă va fi dat neamurilor și va fi batjocorit și va fi ocărât și scuipat;

³³ Și îl vor biciui și îl vor ucide; și a treia zi va învia.

³⁴ Dar ei nu au înțeles nimic din acestea; și acest cuvânt le-a fost ascuns și nu au cunoscut acele cuvinte.

³⁵ Și s-a întâmplat, pe când s-a apropiat el de Ierihon, că un anumit orb ședea lângă drum, cerșind;

³⁶ Și, auzind mulțimea trecând, a întrebat ce înseamnă aceasta.

³⁷ Iar ei i-au spus că trece Isus din Nazaret.

³⁸ Iar el a strigat, spunând: Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!

³⁹ Și cei ce mergeau înainte, l-au muștrat, ca să tacă; dar el striga și mai tare: Fiul lui David, ai milă de mine.

⁴⁰ Iar Isus, stând în picioare, a poruncit să îl aducă la el; și după ce el s-a apropiat, l-a întrebat,

⁴¹ Spunând: Ce voiești să îți fac? Iar el a spus: Doamne, să primesc vedere.

⁴² Și Isus i-a spus: Primește-ți vederea; credința ta te-a salvat.

⁴³ Și îndată și-a primit vederea și l-a urmat, glorificând pe Dumnezeu; și toți oamenii, când au văzut, au dat laudă lui Dumnezeu.

19

¹ Și Isus a intrat și a traversat Ierihonul.

² Și iată, era un bărbat numit Zacheu, care era mai marele vameșilor, și el era bogat.

³ Și căuta să vadă pe Isus, cine era; și nu putea din cauza mulțimii, pentru că era mic de statură.

⁴ Dar a alergat înainte și s-a cățărat într-un sicomor să îl vadă, pentru că pe acolo urma să treacă.

⁵ Și Isus, când a ajuns la locul acela, a privit în sus și l-a văzut și i-a spus: Zachee, grăbește-te și coboară; fiindcă astăzi eu trebuie să rămân în casa ta.

⁶ Și el, grăbindu-se, a coborât și l-a primit bucuros.

⁷ Și când au văzut, toți cârteau, spunând: A intrat să fie oaspete la un bărbat păcătos.

⁸ Dar Zacheu a stat în picioare și i-a spus Domnului: Iată, Doamne, jumătate din averile mele le dau săracilor; și dacă am luat ceva de la cineva printr-o acuzație falsă, dau înapoi împătrit.

⁹ Iar Isus i-a spus: Astăzi a venit salvare la casa aceasta, întrucât și el este fiul lui Avraam.

¹⁰ Căci Fiul omului a venit să caute și să salveze ce era pierdut.

¹¹ Și pe când auzeau ei acestea, a adăugat și a spus o parabolă, pentru că el era aproape de Ierusalim și ei credeau că împărăția lui Dumnezeu se va arăta imediat.

¹² De aceea el a spus: Un anumit nobil a mers într-o țară îndepărtată ca să își primească o împărăție și să se întoarcă.

¹³ Și a chemat pe cei zece robi ai săi și le-a dat zece mine și le-a spus: Ocupați-vă de acestea până vin.

¹⁴ Dar cetățenii lui îl urau și au trimis o solie după el, spunând: Nu voim ca acest om să domnească peste noi.

¹⁵ Și s-a întâmplat la întoarcerea lui, după ce

a primit împărăția, că atunci a poruncit să fie chemați la el acești robi, cărora le dăduse banii, ca să știe cât câștigase fiecare prin comerț.

¹⁶ Atunci a venit primul, spunând: Doamne, mina ta a câștigat zece mine.

¹⁷ Iar el i-a spus: Bine, rob bun, pentru că ai fost credincios în foarte puțin, ai autoritate peste zece cetăți.

¹⁸ Și a venit al doilea, spunând: Doamne, mina ta a făcut cinci mine.

¹⁹ Iar el i-a spus și acestuia: Fii și tu peste cinci cetăți.

²⁰ Și altul a venit, spunând: Doamne, iată, mina ta, pe care am păstrat-o într-un ștergar;

²¹ Fiindcă m-am temut de tine, pentru că ești un om sever; ridici ce nu ai pus jos și seceri ce nu ai semănat.

²² Iar el i-a spus: Din gura ta te voi judeca, rob stricat. Știai că eu sunt om sever, ridicând ce nu am pus jos și secerând ce nu am semănat;

²³ Și atunci, de ce nu mi-ai dat banii la bancă: și la venirea mea eu să iau ce este al meu cu dobândă?

²⁴ Și a spus celor care stăteau în picioare alături: Luați de la el mina și dați-o celui ce are zece mine.

²⁵ (Iar ei i-au spus: Doamne, el are zece mine.)

²⁶ Căci vă spun, că fiecăruia ce are, i se va da; iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

²⁷ Dar pe acei dușmani ai mei, care nu au voit ca eu să domnesc peste ei, aduceți-i încoace și ucideți-i înaintea mea.

²⁸ Și după ce a vorbit astfel, Isus a mers în fruntea *lor*, urcându-se la Ierusalim.

29 Și s-a întâmplat că, pe când s-a apropiat de Betfaghe și de Betania, la muntele numit al Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii săi,

30 Spunând: Duceți-vă în satul dinaintea voastră, în care, intrând, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a șezut niciun om; dezlegați-l și aduceți-l.

31 Și dacă cineva vă întreabă: Pentru ce îl dezlegați? Astfel să îi spuneți: Pentru că Domnul are nevoie de el.

32 Iar cei trimiși au plecat și au găsit chiar așa cum le spusese.

33 Dar pe când dezlegau măgărușul, proprietarii lui le-au spus: De ce dezlegați măgărușul?

34 Iar ei au spus: Domnul are nevoie de el.

35 Și l-au adus la Isus; și și-au aruncat hainele pe măgăruș și l-au așezat pe Isus călare pe el.

36 Și pe când mergea el, ei își așterneau hainele pe cale.

37 Și pe când se apropia, chiar la coborâșul muntelui Măslinilor, toată mulțimea discipolilor a început să se bucure și să laude pe Dumnezeu cu voce tare din cauza tuturor faptelor puternice pe care le văzuseră,

38 Spunând: Binecuvântat fie Împăratul care vine în numele Domnului; pace în cer și glorie în cele prea înalte.

39 Și unii dintre fariseii din mulțime, i-au spus: Învățătorule, muștră-ți discipolii.

40 Iar el a răspuns și le-a zis: Vă spun că dacă aceștia vor tăcea, pietrele imediat vor striga.

41 Și când s-a apropiat, a privit cetatea și a plâns din cauza ei,

⁴² Spunând: Dacă ai fi știut, chiar tu, cel puțin în această zi a ta, lucrurile pentru pacea ta! Dar acum, sunt ascunse de ochii tăi.

⁴³ Pentru că zilele vor veni peste tine și dușmanii tăi vor arunca un val de pământ în jurul tău și te vor împresura și te vor strânge din toate părțile,

⁴⁴ Și te vor face una cu pământul și pe copiii tăi în tine; și nu vor lăsa în tine piatră peste piatră, pentru că nu ai cunoscut timpul vizitării tale.

⁴⁵ Și a intrat în templu și a început să scoată pe cei ce vindeau în el și pe cei ce cumpărau,

⁴⁶ Spunându-le: Este scris: Casa mea este casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

⁴⁷ Și îi învăța în fiecare zi în templu. Dar preoții de seamă și scribii și mai marii poporului căutau să îl nimicească,

⁴⁸ Și nu găseau ce ar putea face; fiindcă toți oamenii erau foarte atenți să îl audă.

20

¹ Și s-a întâmplat într-una din acele zile, pe când învăța el poporul în templu și predica evanghelia, că preoții de seamă și scribii au venit peste el cu bătrânii,

² Și i-au vorbit, spunând: Spune-ne, prin ce autoritate faci tu acestea? Sau cine este cel ce ți-a dat această autoritate?

³ Iar el a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru; și răspundeți-mi:

⁴ Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni?

⁵ Dar discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, el va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

⁶ Dar dacă spunem: De la oameni, tot poporul ne va ucide cu pietre; fiindcă sunt convinși că Ioan era un profet.

⁷ Și au răspuns că nu puteau spune de unde *era*.

⁸ Și Isus le-a spus: Nici eu nu vă spun prin ce autoritate fac acestea.

⁹ Apoi a început să spună poporului această parabolă: Un anumit om a plantat o vie și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată pentru un timp îndelungat.

¹⁰ Și la timpul convenit a trimis un rob la viticultori, ca să îi dea din rodul viei; dar viticultorii l-au bătut și l-au trimis fără nimic.

¹¹ Și din nou, a trimis alt rob; și l-au bătut și pe acela și l-au ocărât și l-au trimis fără nimic.

¹² Și din nou, a trimis un al treilea; și de asemenea l-au rănit și l-au aruncat afară.

¹³ Atunci a spus domnul viei: Ce să fac? Voi trimite pe fiul meu preaiubit; poate, văzându-l, îl vor respecta.

¹⁴ Dar când viticultorii l-au văzut, discutau între ei, spunând: Acesta este moștenitorul; să îl ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.

¹⁵ Și l-au aruncat afară din vie și l-au ucis. Ce le va face așadar domnul viei?

¹⁶ Va veni și va nimici pe acești viticultori și va da via altora. Și când au auzit, au spus: Nicidecum.

¹⁷ Iar el i-a privit și a spus: Atunci ce este acest lucru, care este scris: Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei.

18 Oricine va cădea peste acea piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea aceasta, îl va spulbera.

19 Și preoții de seamă și scribii căutau să pună mâinile pe el în ora aceea; dar se temeau de popor; fiindcă au priceput că spusese această parabolă împotriva lor.

20 Și îl pândeau și au trimis spioni, care se prefăceau oameni drepecți, ca să îl prindă în cuvintele lui, așa încât să îl dea puterii și autorității guvernatorului.

21 Și l-au întrebat, spunând: Învățătorule, știm că vorbești și înveți cu dreptate și nici nu cauți la fața oamenilor, ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.

22 Este legiuit pentru noi să dăm taxă Cezarului, sau nu?

23 Dar el a priceput viclenia lor și le-a spus: De ce mă ispitiți?

24 Arătați-mi un dinar. Al cui chip și inscripție o are? Ei au răspuns și au zis: Al Cezarului.

25 Iar el le-a spus: De aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

26 Și nu au putut să îl prindă în cuvintele lui înaintea poporului; și s-au minunat de răspunsul lui și au tăcut.

27 Apoi au venit unii dintre saduchei, care neagă că există vreo înviere; și l-au întrebat,

28 Spunând: Învățătorule, Moise ne-a scris: Dacă fratele cuiva moare, având soție și el moare fără copii, ca fratele lui să îi ia soția și să ridice sămânță fratelui său.

29 Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție

și a murit fără copii.

³⁰ Și al doilea a luat-o de soție și el a murit fără copii.

³¹ Și al treilea, a luat-o; și în același fel și cei șapte; și nu au lăsat copii și au murit.

³² La urma tuturor a murit și femeia.

³³ La înviere așadar, căruia dintre ei este ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o de soție.

³⁴ Și Isus, răspunzând, le-a zis: Fiii și fiicele acestei lumi se însoară și se mărită;

³⁵ Dar cei socotiți demni să obțină acea lume și învierea dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita;

³⁶ Nici nu vor putea muri de atunci încolo; fiindcă sunt egali cu îngerii; și sunt copiii lui Dumnezeu, fiind copiii învierii.

³⁷ Dar că morții sunt înviați, chiar Moise a arătat la rug, când numește pe Domnul: Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob.

³⁸ Fiindcă el nu este un Dumnezeu al morților, ci al celor vii; fiindcă toți trăiesc pentru el.

³⁹ Atunci unii dintre scribi, răspunzând, au zis: Învățătorule, bine ai spus.

⁴⁰ Iar după aceea nu au mai cutezat să îl întrebe nimic.

⁴¹ Iar el le-a spus: Cum spun ei: Cristos este fiul lui David?

⁴² Și însuși David spune în cartea Psalmilor: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea,

⁴³ Până fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

⁴⁴ David într-adevăr îl numește Domn; cum este el atunci fiul lui?

⁴⁵ Atunci, în auzul întregului popor a spus discipolilor săi:

⁴⁶ Păziți-vă de scribii care doresc să se plimbe în robe lungi și iubesc saluturile în piețe și scaunele de frunte în sinagogi și locurile de onoare la ospețe;

⁴⁷ Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare.

21

¹ Și a ridicat privirea și a văzut pe bogați aruncându-și darurile în vistierie.

² Și a văzut și pe o anumită văduvă săracă aruncând acolo doi bănuți.

³ Și a spus: Adevărat vă spun, această văduvă săracă a aruncat în vistierie mai mult decât toți;

⁴ Fiindcă toți aceștia au aruncat din abundența lor pentru ofrandele lui Dumnezeu; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat în vistierie tot ce avea ca să trăiască.

⁵ Și, pe când unii vorbeau despre templu, cum era ornamentat cu pietre frumoase și daruri, a spus:

⁶ Cât despre acestea pe care le vedeți, vor veni zilele în care nu va fi lăsată piatră pe piatră care nu va fi dărâmată.

⁷ Iar ei l-au întrebat, spunând: Învățătorule, dar când vor fi acestea? Și ce semn va fi când acestea se vor întâmpla?

⁸ Iar el a spus: Luați seama să nu fiți amăgiți; fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând:

Eu sunt Cristos; și timpul se apropie; nu vă duceți așadar după ei.

⁹ Dar când veți auzi de războaie și răscoale, nu vă îngroziți; fiindcă acestea trebuie întâi să se întâmple; dar nu este îndată sfârșitul.

¹⁰ Apoi le-a spus: Se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție.

¹¹ Și vor fi mari cutremure de pământ în diferite locuri și foamete și molime; și din cer vor fi arătări înspăimântătoare și semne mari.

¹² Dar înaintea tuturor acestora, vor pune mâinile pe voi și vă vor persecuta, predându-vă la sinagogi și închisori, fiind aduși înaintea împăraților și a guvernatorilor, din cauza numelui meu.

¹³ Și aceasta vi se va întoarce pentru mărturie.

¹⁴ De aceea puneți-vă în inimi să nu meditați înainte ce veți răspunde,

¹⁵ Fiindcă eu vă voi da o gură și înțelepciune, pe care toți potrivnicii voștri nu vor putea să o combată, nici să i se împotrivescă.

¹⁶ Și veți fi trădați deopotrivă de părinți și frați și rude și prieteni; și *îi* vor ucide pe unii dintre voi.

¹⁷ Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu.

¹⁸ Și niciun păr din capul vostru nu va pieri nicidecum.

¹⁹ În răbdarea voastră păstrați-vă sufletele.

²⁰ Iar când veți vedea Ierusalimul încercuit de armate, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.

²¹ Atunci, cei din Iudeea să fugă în munți; și cei din mijlocul lui să plece afară; și cei de pe câmpuri să nu intre în el.

²² Căci acelea vor fi zilele răzbunării, pentru a fi împlinite toate cele scrise.

²³ Dar vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile! Fiindcă va fi o mare strâmtorare în țară și furie peste acest popor.

²⁴ Și vor cădea sub tăișul sabiei și vor fi duși captivi printre toate națiunile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini timpurile neamurilor.

²⁵ Și vor fi semne în soare și în lună și în stele; și pe pământ chinul națiunilor, cu nedumerire; marea și valurile urlând;

²⁶ Inima oamenilor lăsându-i de frică și de anticiparea acelor lucruri ce vin pe pământ; fiindcă puterile cerurilor vor fi clătinate.

²⁷ Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind într-un nor cu putere și glorie mare.

²⁸ Iar când acestea vor începe să se întâmple, atunci uitați-vă în sus și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie.

²⁹ Și le-a spus o parabolă: Priviți smochinul și toți copacii.

³⁰ Când deja înfrunzesc, vedeți și știți de la voi înșivă că de acum vara este aproape.

³¹ Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, să știți că împărăția lui Dumnezeu este aproape.

³² Adevărat vă spun: Această generație nu va trece până se vor împlini toate.

³³ Cerul și pământul vor trece; dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

³⁴ Și luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu depravare și beție și cu îngrijorările acestei vieți și acea zi să vină peste voi pe neașteptate.

³⁵ Căci va veni ca o cursă peste toți cei ce locuiesc

pe fața întregului pământ.

³⁶ De aceea vegheați și rugați-vă tot timpul, ca să fiți socotiți demni să scăpați de toate acestea ce se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.

³⁷ Iar în timpul zilei era în templu, învățându-i; iar noaptea ieșea și o petrecea pe muntele care se cheamă al Măslinilor.

³⁸ Și tot poporul venea devreme dimineața la el, în templu, ca să îl audă.

22

¹ Și sărbătoarea azimelor, care se cheamă Paștele, era aproape.

² Și preoții de seamă și scribii căutau cum să îlucidă; fiindcă se temeau de popor.

³ Atunci a intrat Satan în Iuda, numit și Iscariot, fiind din numărul celor doisprezece.

⁴ Și Iuda a mers și a vorbit îndeaproape cu preoții de seamă și căpeteniile, cum să îl trădeze lor.

⁵ Și s-au bucurat și s-au înțeleș să îi dea arginți.

⁶ Și a promis și căuta ocazia să li-l trădeze, în absența mulțimii.

⁷ Atunci a venit ziua azimelor, în care paștele trebuia înjunghiat.

⁸ Iar el a trimis pe Petru și Ioan, spunând: Duceți-vă și pregătiți-ne paștele, ca să mâncăm.

⁹ Iar ei i-au spus: Unde voiești să pregătim?

¹⁰ Iar el le-a spus: Iată, la intrarea voastră în cetate, vă va întâlni un om, purtând un ulcior cu apă; urmați-l în casa unde intră.

11 Și să ziceți stăpânului casei: Învățătorul îți spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei?

12 Și vă va arăta o cameră mare de sus, așternută; acolo să pregătiți.

13 Și au mers și au găsit cum le-a spus; și au pregătit paștele.

14 Și când a venit ora, el a șezut *la masă* și cei doisprezece apostoli cu el.

15 Și le-a spus: Cu multă dorință am dorit să mănânc acest paște cu voi înainte de a suferi eu;

16 Fiindcă vă spun: Nu voi mai mânca nicidecum din el până când va fi împlinit în împărăția lui Dumnezeu.

17 Și luând paharul, a adus mulțumiri și a spus: Luați acesta și împărțiți-l între voi;

18 Fiindcă vă spun: Nu voi bea nicidecum din rodul viței până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

19 Și a luat pâine și a adus mulțumiri și a frânt-o și le-a dat, spunând: Acesta este trupul meu care este dat pentru voi; să faceți aceasta în amintirea mea.

20 Tot astfel și paharul, după cină, spunând: Acest pahar este noul testament în sângele meu, care se varsă pentru voi.

21 Dar, iată, mâna celui ce mă trădează este cu mine la masă.

22 Și, într-adevăr, Fiul omului se duce cum a fost hotărât; dar vai aceluia om, prin care este trădat!

23 Și au început să se întrebe între ei, care dintre ei ar fi cel ce ar face aceasta.

24 Și a fost de asemenea o ceartă între ei, care dintre ei să fie socotit cel mai mare.

²⁵ Dar el le-a spus: Împărații neamurilor domnesc peste ele; și cei ce exercită autoritate asupra lor sunt chemați binefăcători.

²⁶ Dar voi să nu fiți așa; ci cel ce este mai mare printre voi, să fie ca cel mai tânăr; și conducătorul ca cel ce servește.

²⁷ Căci care este mai mare, cel ce șade la masă, sau cel ce servește? Nu cel ce șade la masă? Dar eu sunt printre voi ca cel ce servește.

²⁸ Iar voi sunteți cei care ați rămas neconținut cu mine în ispitirile mele.

²⁹ Și eu vă rânduiesc o împărăție, așa cum Tatăl meu mi-a rânduit;

³⁰ Ca să mâncați și să beți la masa mea în împărăția mea și să ședeți pe tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

³¹ Iar Domnul a spus: Simone, Simone, iată, Satan a dorit să vă *aiibă* ca să vă cearnă ca grâul.

³² Dar eu m-am rugat pentru tine, ca nu cumva credința ta să înceteze; și când te vei întoarce, întărește pe frații tăi.

³³ Iar Petru i-a spus: Doamne, sunt gata să merg cu tine deopotrivă la închisoare și la moarte.

³⁴ Iar el a zis: Îți spun, Petre, nicidecum nu va cânta cocoșul astăzi, înainte ca de trei ori să negi că mă cunoști.

³⁵ Și le-a spus: Când v-am trimis fără pungă și traistă și încălțăminte, v-a lipsit ceva? Iar ei au spus: Nimic.

³⁶ Atunci le-a spus: Dar acum, cel ce are pungă să o ia și la fel traista; și cel ce nu are sabie, să își vândă haina și să cumpere una.

³⁷ Fiindcă vă spun, mai trebuie să se îplinească

în mine ceea ce este scris: Și el a fost socotit printre călcătorii de lege, fiindcă și cele referitoare la mine au un sfârșit.

³⁸ Iar ei au spus: Doamne, iată, aici două săbii. Iar el le-a spus: Este destul.

³⁹ Și a ieșit și s-a dus conform obiceiului la muntele Măslinilor; iar discipolii săi l-au urmat și ei.

⁴⁰ Și, venind la acel loc, le-a spus: Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.

⁴¹ Și el s-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și a îngenunchiat și s-a rugat,

⁴² Spunând: Tată, dacă voiești, depărtează acest pahar de la mine; totuși nu voia mea, ci a ta să se facă.

⁴³ Și i s-a arătat un înger din cer, întărindu-l.

⁴⁴ Și, fiind în agonie, s-a rugat mai intens; iar sudoarea sa a devenit ca picături mari de sânge, căzând pe pământ.

⁴⁵ Și după ce s-a sculat de la rugăciune și a venit la discipolii săi, i-a găsit dormind de întristare,

⁴⁶ Și le-a spus: De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită.

⁴⁷ Iar pe când el încă vorbea, iată, o mulțime și cel chemat Iuda, unul dintre cei doisprezece, mergea înaintea lor și s-a apropiat de Isus să îl sărute.

⁴⁸ Dar Isus i-a spus: Iuda, cu o sărutare trădezi pe Fiul omului?

⁴⁹ Când cei ce erau în jurul lui au văzut ce avea să urmeze, i-au spus: Doamne, să lovim cu sabia?

⁵⁰ Și unul dintre ei a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă.

51 Dar Isus a răspuns și a zis: Lăsați așa, până aici. Și i-a atins urechea și l-a vindecat.

52 Atunci Isus a spus preoților de seamă și căpeteniilor templului și bătrânilor care veniseră la el: Ați venit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte?

53 Când eu eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins mâinile împotriva mea; dar aceasta este ora voastră și puterea întunericului.

54 Atunci l-au luat și l-au condus și l-au adus în casa marelui preot. Și Petru urmărea de departe.

55 Și după ce aprinseseră un foc în mijlocul curții și erau așezați împreună, Petru a șezut în mijlocul lor.

56 Iar o anumită servitoare l-a văzut pe când ședea lângă foc și, privindu-l cu atenție, a spus: Și acesta era cu el.

57 Dar el s-a dezis de el, spunând: Femeie, nu îl cunosc.

58 Și peste puțin, un altul l-a văzut și a spus: Și tu ești dintre ei. Iar Petru a spus: Omule, nu sunt.

59 Și cam după o oră, altcineva confirma cu tărie, spunând: În adevăr și acesta era cu el; fiindcă și el este galileean.

60 Iar Petru a spus: Omule, nu știu ce spui. Și imediat, pe când el încă vorbea, a cântat cocoșul.

61 Și Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Și Petru și-a amintit cuvântul Domnului, cum îi spusese: Înainte să cânte cocoșul mă vei nega de trei ori.

62 Și Petru a ieșit afară și a plâns cu amar.

63 Și bărbații, care îl țineau pe Isus, îl batjocoreau și îl băteau.

64 Și, legându-l la ochi, îl loveau peste față și îl întrebau, spunând: Profetește, cine este cel ce te-a lovit?

⁶⁵ Și multe alte lucruri vorbeau blasfemator împotriva lui.

⁶⁶ Și imediat ce s-a făcut ziuă, bătrânii poporului și preoții de seamă și scribii s-au adunat și l-au adus în consiliul lor, spunând:

⁶⁷ Ești tu Cristosul? Spune-ne. Iar el le-a spus: Dacă vă voi spune, nicidecum nu veți crede;

⁶⁸ Și dacă vă voi întreba și eu, nicidecum nu îmi veți răspunde, nici nu îmi veți da drumul.

⁶⁹ De acum încolo, Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu.

⁷⁰ Atunci toți au spus: Ești tu atunci Fiul lui Dumnezeu? Iar el le-a spus: Voi spuneți că eu sunt.

⁷¹ Și au spus: Ce nevoie mai avem de mărturie? Fiindcă noi înșine am auzit din gura lui.

23

¹ Și toată mulțimea lor s-a sculat și ei l-au dus la Pilat.

² Și au început să îl acuze, spunând: Am găsit pe acesta pervertind națiunea și oprind a da taxă Cezarului, spunând că el este Cristos, un Împărat.

³ Iar Pilat l-a întrebat, spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Iar el i-a răspuns și a zis: Tu spui.

⁴ Atunci Pilat a spus marilor preoți și mulțimii: Nu găsesc nicio vină în acest om.

⁵ Dar erau și mai insistenți, spunând: Întărită poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea, până în acest loc.

⁶ Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este galileean.

⁷ Și înțelegând că este din jurisdicția lui Irod, l-a trimis la Irod, care era și el în Ierusalim în acele zile.

⁸ Iar când Irod a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, fiindcă demult dorea să îl vadă, pentru că auzise multe despre el; și spera să vadă vreun miracol făcut de el.

⁹ Atunci l-a întrebat cu multe cuvinte; dar el nu i-a răspuns nimic.

¹⁰ Iar preoții de seamă și scribii stăteau în picioare și îl acuzau vehement.

¹¹ Iar Irod, împreună cu soldații lui, îl făceau de nimic și îl batjocoreau și l-au înveșmântat cu o haină strălucitoare și l-au trimis înapoi la Pilat.

¹² Și amândoi, Pilat și Irod, s-au făcut prieteni unul cu altul în acea zi; fiindcă înainte erau în dușmănie unul cu altul.

¹³ Iar Pilat, după ce a chemat la un loc pe preoții de seamă și conducătorii și poporul,

¹⁴ Le-a spus: Mi-ați adus pe acest om ca pe unul care pervertește poporul; și iată, eu, cercetându-l înaintea voastră, nu am găsit în acest om nicio vină din cele ce îl acuzați;

¹⁵ Nu, nici chiar Irod; fiindcă v-am trimis la el; și iată, nimic demn de moarte nu i s-a făcut.

¹⁶ De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera.

¹⁷ (Fiindcă de nevoie, la sărbătoare trebuia să le elibereze pe unul închis.)

¹⁸ Dar toți au strigat deodată, spunând: Ia-l pe acesta și eliberează-ni-l pe Baraba;

¹⁹ (Care, din cauza unei anumite răscoale făcută în cetate, și ucidere, fusese aruncat în închisoare.)

²⁰ Pilat așadar, dorind să îl elibereze pe Isus, le-a

vorbit din nou.

²¹ Dar ei strigau, spunând: Crucifică-l, crucifică-l!

²² Iar el le-a spus a treia oară: De ce, ce rău a făcut el? Nu am găsit nicio vină de moarte în el; așadar îl voi pedepsi și îl voi elibera.

²³ Dar insistau cu voci puternice, cerând ca el să fie crucificat. Și vocile lor și ale marilor preoți au învins.

²⁴ Iar Pilat a dat sentința ca să fie așa cum au cerut ei.

²⁵ Și le-a eliberat pe cel ce fusese aruncat în închisoare din cauza răscoalei și a uciderii, pe cel ce îl cereau; iar pe Isus l-a dat voii lor.

²⁶ Și pe când îl duceau de acolo, au prins pe unul Simon, un cirenean, venind de la câmp, și pe el au pus crucea, ca să o poarte după Isus.

²⁷ Și l-a urmat o mare mulțime a poporului și a femeilor, care, de asemenea, se tânguiau și îl jeleau.

²⁸ Dar Isus, întorcându-se spre ele, a spus: Fiice ale Ierusalimului, nu plângeți pentru mine, ci plângeți pentru voi înșivă și pentru copiii voștri.

²⁹ Pentru că iată, vin zilele în care vor spune: Binecuvântate sunt cele sterpe și pântecele care nu au născut și sânii care nu au alăptat.

³⁰ Atunci vor începe să spună munților: Cădeți peste noi; și dealurilor: Acoperiți-ne.

³¹ Căci dacă ei fac acestea cu un copac verde, ce se va face cu cel uscat?

³² Și erau de asemenea alți doi răufăcători duși cu el, pentru a fi uciși.

³³ Și după ce au venit la locul care este numit Calvar, acolo l-au crucificat pe el și pe răufăcători,

unul la dreapta și celălalt la stânga.

³⁴ Atunci Isus a spus: Tată, iartă-i, fiindcă ei nu știu ce fac. Și i-au împărțit hainele și au aruncat sorți.

³⁵ Și poporul stătea în picioare, privind. Și conducătorii de asemenea, împreună cu ei, l-au luat în derâdere, spunând: A salvat pe alții; să se salveze pe sine însuși, dacă el este Cristos, alesul lui Dumnezeu.

³⁶ Iar soldații de asemenea îl batjocureau, venind la el și oferindu-i oțet,

³⁷ Și spunând: Dacă tu ești împăratul iudeilor, salvează-te pe tine însuși.

³⁸ Și a fost și o inscripție scrisă deasupra lui cu litere grecești și latinești și evreiești: ACESTA ESTE ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

³⁹ Iar unul dintre răufăcătorii atârnați îl defăima, spunând: Dacă tu ești Cristos, salvează-te pe tine însuși și pe noi.

⁴⁰ Dar celălalt, răspunzând, l-a muștrat, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, pentru că ești sub aceeași condamnare?

⁴¹ Și noi, într-adevăr, pe drept; fiindcă primim răsplata cuvenită faptelor noastre; dar acest om nu a făcut nimic incorect.

⁴² Iar el i-a spus lui Isus: Doamne, amintește-ți de mine, când vii în împărăția ta.

⁴³ Și Isus i-a spus: Adevărat îți spun: Astăzi vei fi cu mine în paradis.

⁴⁴ Și era cam pe la ora a șasea și a fost întuneric peste toată țara, până la ora a noua.

⁴⁵ Și soarele s-a întunecat și perdeaua templului s-a rupt prin mijloc.

⁴⁶ Și după ce Isus a strigat cu voce tare, a spus: Tată, în mâinile tale îmi încredințez duhul; și, spunând astfel, și-a dat duhul.

⁴⁷ Și centurionul, când a văzut ce se făcuse, a glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr, acesta a fost un om drept.

⁴⁸ Și toți oamenii, care s-au adunat la acea priveliște, văzând cele ce se făcuseră, bătându-și piepturile s-au întors.

⁴⁹ Și toți cunoscuții lui și femeile care îl urmaseră din Galileea, au stat în picioare deoparte, uitându-se la acestea.

⁵⁰ Și iată, era un bărbat, numit Iosif, un consilier, fiind un bărbat bun și drept;

⁵¹ (Acesta nu fusese de acord cu sfatul și fapta lor); el era din Arimateea, o cetate a iudeilor; și care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu.

⁵² Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus.

⁵³ Și l-a luat jos și l-a înfășurat în *pânză de in* și l-a pus într-un mormânt tăiat în piatră, în care nu fusese pus nimeni niciodată.

⁵⁴ Și acea zi era pregătirea; și sabbatul se apropia.

⁵⁵ Și femeile, de asemenea, care au venit cu el din Galileea, l-au urmat și au văzut mormântul și cum a fost pus trupul lui.

⁵⁶ Și s-au întors și au pregătit miresme și miruri; și s-au odihnit în sabbat conform poruncii.

24

¹ Iar în prima zi a săptămânii, foarte devreme dimineața, au venit la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră și pe alte femei împreună cu ele.

2 Și au găsit piatra rostogolită de la mormânt.

3 Și au intrat și nu au găsit trupul Domnului Isus.

4 Și s-a întâmplat, pe când erau ele foarte derutate despre aceasta, iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ele în haine strălucitoare;

5 Și pe când li s-a făcut teamă și și-au plecat fețele la pământ, le-au spus: De ce căutați pe cel viu între cei morți?

6 Nu este aici, ci a înviat; amintiți-vă cum v-a vorbit fiind încă în Galileea,

7 Spunând: Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie crucificat și a treia zi să învie.

8 Și ele și-au amintit cuvintele lui.

9 Și s-au întors de la mormânt și au povestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.

10 Și erau Maria Magdalena, și Ioana, și Maria, mama lui Iacov, și celelalte rămase cu ele, care au spus acestea apostolilor.

11 Și cuvintele lor li se păreau ca basme și nu le-au crezut.

12 Atunci Petru s-a sculat și a alergat la mormânt; și, aplecându-se, a văzut fășiile de pânză de in întinse la o parte și a plecat, minunându-se în el însuși de ceea ce se întâmplase.

13 Și iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi spre un sat numit Emaus, care era cam la șaizeci de stadii de la Ierusalim.

14 Și ei vorbeau între ei despre toate acestea care se petrecuseră.

15 Și s-a întâmplat că, în timp ce ei vorbeau îndeaproape și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și a mers cu ei.

16 Dar ochii lor erau ținuți ca să nu îl cunoască.

17 Și le-a spus: Ce fel de cuvinte sunt acestea pe care le schimbați între voi umblând și fiind triști?

18 Iar unul dintre ei, al cărui nume era Cleopas, răspunzând, i-a zis: Ești tu doar un străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat acolo în aceste zile?

19 Iar el le-a spus: Care lucruri? Iar ei i-au spus: Despre Isus din Nazaret, care era profet, un bărbat puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor;

20 Și cum preoții de seamă și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au crucificat.

21 Dar ne încredeam că el este acela care avea să răscumpere pe Israel; dar, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când au fost făcute aceste lucruri.

22 Mai mult, chiar anumite femei dintre noi ne-au înmărmurit, fiind dis-de-dimineată la mormânt;

23 Și negăsindu-i trupul, au venit, spunând că au văzut și o viziune de îngeri, care spuneau că el este viu.

24 Și unii dintre cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt și au găsit chiar așa cum au spus femeile; dar pe el nu l-au văzut.

25 Atunci el le-a spus: O, neînțelepților și înceți cu inima în a crede toate cele ce profeții au vorbit;

26 Nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?

27 Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în toate scripturile cele referitoare la el însuși.

28 Și s-au apropiat de satul unde mergeau; și el s-a făcut că dorește să meargă mai departe.

29 Dar l-au constrâns, spunând: Rămâi cu noi, pentru că este spre seară și ziua este trecută. Și a intrat să rămână cu ei.

30 Și s-a întâmplat pe când el ședea la masă cu ei, că a luat pâine și a binecuvântat-o și a frânt și le-a dat.

31 Și ochii lor au fost deschiși și l-au cunoscut; și el s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

32 Și au spus unul către altul: Nu ne ardea inima în noi, în timp ce ne vorbea pe drum și în timp ce ne deschidea scripturile?

33 Și s-au sculat în ora aceea și s-au întors la Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece adunați împreună, și pe cei ce erau cu ei,

34 Spunând: Domnul a înviat cu adevărat și s-a arătat lui Simon.

35 Și ei au istorisit cele de pe drum și cum li s-a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

36 Și pe când vorbeau ei astfel, Isus însuși a stat în picioare în mijlocul lor și le-a spus: Pace vouă.

37 Dar ei erau îngroziți și înfricoșați și presupuneau că au văzut un duh.

38 Dar el le-a spus: De ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică gânduri în inimi?

39 Priviți mâinile mele și picioarele mele că sunt eu însumi; pipăiți-mă și vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am.

40 Și după ce a vorbit astfel, le-a arătat mâinile și picioarele.

41 Iar în timp ce ei încă nu credeau de bucurie, și se minunau, le-a spus: Aveți aici ceva de mâncare?

42 Și i-au dat o bucată de pește fript și de fagure de miere.

⁴³ Și a luat și a mâncat înaintea lor.

⁴⁴ Apoi le-a spus: Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am vorbit pe când încă eram cu voi, că trebuie să fie împlinite toate care au fost scrise în legea lui Moise și profeti și psalmi, referitor la mine.

⁴⁵ Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă scripturile.

⁴⁶ Și le-a spus: Astfel este scris și astfel se cuve-nea să sufere Cristos și să învie dintre morți a treia zi,

⁴⁷ Și pocăința și iertarea păcatelor să fie predicate în numele lui printre toate națiunile, începând de la Ierusalim.

⁴⁸ Iar voi sunteți martori ai acestor lucruri.

⁴⁹ Și, iată, eu trimit promisiunea Tatălui meu peste voi; dar voi, rămâneți în cetatea Ierusalim până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus.

⁵⁰ Iar el i-a dus afară până spre Betania și și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat.

⁵¹ Și s-a întâmpat, în timp ce el îi binecuvânta, că s-a îndepărtat de ei și a fost luat sus la cer.

⁵² Și ei i s-au închinat și s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie.

⁵³ Și erau tot timpul în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 30 Apr 2024
eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9